



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 616

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 294 din 11 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.096 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă	2-5
Decizia nr. 295 din 11 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006....	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.88. — Ordin al ministrului apărării naționale privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat	8-30
1.044. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0200 Platoul Vașcău.....	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 294**

din 11 mai 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.096 alin. (1) lit. c)
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.095 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lary Constantin în Dosarul nr. 6.889/3/2015 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.147D/2015.

2. Dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 19 aprilie 2016 cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 5 mai 2016, dată la care, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 10 mai 2016, și, ulterior, pentru același motiv, pentru data de 11 mai 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 22 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.889/3/2015, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.095 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Lary Constantin într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de recunoaștere și de încuviințare a executării pe teritoriul României a unor hotărâri străine.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate, prin impunerea condiției de reciprocitate, încalcă principiul constituțional potrivit căruia drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului. Potrivit art. 7 și 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului toți oamenii sunt egali în fața legii și au, fără nicio deosebire, dreptul la o egală protecție a legii, dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar viola prevederile Declarației și la satisfacerea efectivă din partea instanțelor naționale competente împotriva actelor care violează

drepturile fundamentale care îi sunt recunoscute prin Constituție sau lege. Apreciază că condiția de reciprocitate îngreunează recunoașterea hotărârilor străine, deoarece această condiție are mai mult o semnificație politică și nu stă în puterea persoanei care cere recunoașterea hotărârii străine să creeze instrumentul politic, respectiv actele și tratatele internaționale prin care să se stabilească relații de reciprocitate între România și statul în care a fost pronunțată hotărârea a cărei recunoaștere se solicită.

5. În continuare apreciază că prin impunerea condiției reciprocității în ceea ce privește efectele hotărârilor străine între România și statul instanței care a pronunțat hotărârea se îngreunează accesul liber la justiție, deoarece realizarea condiției — crearea instrumentului diplomatic — depinde de statul român care, potrivit Constituției, garantează apărarea drepturilor cetățeanului care nu are puterea de a realiza acest instrument de care depinde protecția efectivă a dreptului său.

6. Mai susține că se încalcă și unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, în condițiile în care există un tratament diferit al aplicării dispozițiilor legale criticate, respectiv recunoașterea hotărârilor pronunțate într-un stat membru al Uniunii Europene față de hotărârile pronunțate într-un stat nemembru. Astfel, cetățenii români în favoarea cărora a fost pronunțată o hotărâre într-un stat nemembru sunt discriminați, fiind în situația de a nu-și putea valorifica un drept câștigat și care, potrivit art. 2.567 din Codul civil, sunt respectate în România, cu excepția cazului când sunt contrare ordinii publice.

7. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, potrivit art. 2.561 din Codul civil, legislația română nu impune condiția reciprocității în privința normelor conflictuale și nici a normelor materiale; legea străină aplicabilă într-o situație determinată nu trebuie să aibă aceleași prevederi ca legea forului. Prin derogare de la această regulă, legea străină este luată în considerare sub condiția aplicării concordante a legii române. Condiția reciprocității în anumite materii este prevăzută expres prin dispoziții speciale, cum este cazul normelor legale criticate. Din analiza dispozițiilor art. 2.561 din Codul civil reiese că legea nu cere o anumită reciprocitate, legală sau diplomatică, fiind suficientă o reciprocitate de fapt, a cărei exigență legea o prezumă până la proba contrară. Se mai invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 310 din 10 iulie 2003 sau Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că prin Decizia nr. 29 din 28 ianuarie 2003 Curtea a reținut că executarea pe teritoriul României a hotărârilor judecătorești definitive pronunțate de instanțele judecătorești străine este supusă unor

reguli distincte față de cele privitoare la executarea unor hotărâri pronunțate de instanțele de judecată autohtone, deoarece acestea nu sunt opozabile instanțelor românești decât ca elemente de fapt, ce urmează a fi avute în vedere într-o hotărâre judecătorească pronunțată în România. Totodată, apreciază că în cauza de față se pune în discuție modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale criticate, ceea ce nu reprezintă o problemă de constituționalitate. Menționează Decizia nr. 296 din 1 martie 2011 prin care Curtea Constituțională a reținut că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1.095 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă. Curtea observă că anterior sesizării sale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, dispozițiile legale criticate, în realitate, se regăsesc la art. 1.096 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă și au următorul cuprins:

„(1) Hotărârile referitoare la alte procese decât cele prevăzute la art. 1.095 pot fi recunoscute în România, spre a beneficia de autoritatea lucrului judecat, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

[...]

c) există reciprocitate în ceea ce privește efectele hotărârilor străine între România și statul instanței care a pronunțat hotărârea.”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției pentru toți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că executarea pe teritoriul României a unei hotărâri străine, pronunțată într-un stat nemembru al Uniunii Europene, se încuviințează cu respectarea condițiilor recunoașterii prevăzute la art. 1.096 din Codul de procedură civilă, precum și a celei ca hotărârea să fie executorie potrivit legii statului de sediu al instanței care a pronunțat-o (art. 1.104 — *Condițiile încuviințării executării* din Codul de procedură civilă). Pentru a putea fi recunoscută o hotărâre străină în România, potrivit art. 1.096 alin. (1) din Codul de procedură civilă, trebuie întrunite cumulativ trei condiții, respectiv hotărârea să fie definitivă, instanța care a pronunțat-o să fi fost competentă și să existe reciprocitate în ceea ce privește efectele hotărârilor străine între România și statul instanței care a pronunțat-o.

16. În prezenta cauză este criticată condiția reciprocității în ceea ce privește efectele hotărârilor străine între România și statul instanței care a pronunțat hotărârea, reglementată de art. 1.096 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă. Curtea

observă că, în legislația română, condiția reciprocității a fost prevăzută de art. 375 din Codul de procedură civilă din 1865 ale cărui dispoziții au fost preluate și dezvoltate succesiv de Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 1 octombrie 1992, Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, și Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012.

17. Așadar, norme aplicabile raporturilor de drept internațional privat și care reglementează condiția reciprocității se regăsesc în prezent în Codul civil și în Codul de procedură civilă. Curtea observă că dacă art. 2.561 alin. (1) din Codul civil prevede că aplicarea legii străine este independentă de condiția reciprocității, în alin. (2) teza întâi se prevede că dispozițiile speciale prin care se cere condiția reciprocității în anumite materii rămân aplicabile. Or, art. 1.096 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă reprezintă o astfel de dispoziție specială prin care se prevede reciprocitatea drept condiție de recunoaștere a unei hotărâri străine, pronunțate într-un stat nemembru al Uniunii Europene, pe teritoriul României.

18. Mai departe, Curtea reține că Legea nr. 189/2003 privind asistența juridică internațională în materie civilă și comercială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 4 iunie 2015, prevede la art. 2 alin. (3) că *„Pentru statele cu care România nu are legături convenționale, asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială poate fi acordată în baza curtoaziei internaționale, sub rezerva principiului reciprocității; existența reciprocității de fapt se dovedește potrivit prevederilor art. 2561 alin. (2) din Codul civil”* care prevăd în teza a doua că îndeplinirea condiției reciprocității de fapt este prezumată până la dovada contrară care se stabilește de Ministerul Justiției, prin consultare cu Ministerul Afacerilor Externe.

19. În ceea ce privește dispoziția legală criticată în prezenta cauză, Curtea observă că legiuitorul român nu a stabilit în concret felul reciprocității, de fapt sau de drept, însă prin reglementări conexe în materie a dat posibilitatea determinării acesteia. Astfel, atunci când există un cadru juridic convențional, condiția reciprocității rezultă din chiar conținutul unei convenții internaționale, de dispozițiile căreia beneficiază, în mod corespunzător, cetățenii din statele contractante. În lipsa unei asemenea convenții, legiuitorul român a avut în vedere reciprocitatea de fapt stabilită de un organ central al administrației de stat care, prin specificul activității sale, deține informațiile necesare privind modalitatea prin care se poate obține recunoașterea unei hotărâri străine.

20. Curtea apreciază că, indiferent de felul ei, condiția existenței reciprocității reprezintă o cerință rezonabilă în cadrul raporturilor juridice internaționale, fiind fundamentată pe dispozițiile art. 10 din Constituție, potrivit cărora *„România întreține și dezvoltă relații pașnice cu toate statele și, în acest cadru, relații de bună vecinătate, întemeiate pe principii și pe celelalte norme general admise ale dreptului internațional”*, principii care își au originea în cutume sau în practica convențională a statelor. De asemenea, cu privire la obligațiile ce îi revin statului român din tratatele la care este parte, Curtea a reținut că art. 11 alin. (1) din Constituție consacră unul din principiile fundamentale ale încrederii între state în raporturile lor internaționale, principiul *acta sunt servanda*, potrivit căruia statele au obligația să respecte și să aplice întocmai și cu bună-credință tratatele la care sunt parte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 195 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 5 iunie 2015).

21. În continuare, Curtea reține că executarea pe teritoriul României a hotărârilor judecătorești definitive pronunțate de instanțele străine este supusă unor reguli distincte față de cele privitoare la executarea hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată autohtone, deoarece acestea nu sunt opozabile instanțelor românești decât ca elemente de fapt, ce urmează să fie avute în vedere într-o hotărâre judecătorească pronunțată în România (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 29 din 28 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 28 februarie 2003, și Decizia nr. 310 din 10 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 26 septembrie 2003).

22. Obiectul procedurii recunoașterii și punerii în executare a hotărârilor străine nu vizează fondul litigiului judecat într-un alt stat, întrucât potrivit art. 1.098 coroborat cu art. 1.104 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța română, cu excepția verificării condițiilor de recunoaștere, prevăzute la art. 1.096 din Cod, și condițiilor de refuz de recunoaștere, prevăzute la art. 1.097 din Cod, nu poate proceda la examinarea în fond a hotărârii străine și nici la modificarea ei.

23. Astfel fiind, hotărârile judecătorești străine pot produce efecte juridice în România numai ca urmare a recunoașterii și încuviințării executării lor, în condițiile stabilite de legiuitor, iar instituirea acestei proceduri este consecința aplicării principiului suveranității naționale.

24. De aceea, Curtea nu poate reține critica privind încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție, accesul liber la justiție fiind compatibil cu instituirea unor reguli speciale, pentru situații deosebite. Prin Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înlăpătează actul de justiție. Legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

25. Nici încălcarea principiului constituțional prevăzut de art. 124 alin. (2) nu poate fi reținută, deoarece autorul excepției de neconstituționalitate se referă la categorii diferite de acte juridice străine care sunt recunoscute și executate în România, pe de o parte hotărâri pronunțate într-un stat membru al Uniunii Europene și, pe de altă parte, hotărâri pronunțate într-un stat nemembru. Or, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale diferite.

26. Procedura privind recunoașterea și punerea în executare a hotărârilor judecătorești pronunțate în state membre ale Uniunii Europene este prevăzută de reglementări europene cu aplicabilitate directă în statele membre, iar în cazul hotărârilor pronunțate în state nemembre ale Uniunii Europene devin aplicabile dispozițiile din cartea a VII-a *Procesul civil internațional*, titlul III *Eficacitatea hotărârilor străine* din Codul de procedură civilă, care, la art. 1.094, definind noțiunea de „hotărâre străină”, prevede că aceasta se referă la actele de jurisdicție contencioasă sau necontencioasă ale instanțelor judecătorești, cele notariale sau ale oricăror autorități competente dintr-un stat nemembru al Uniunii Europene.

27. România a aderat la Uniunea Europeană prin Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta,

Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 1 iunie 2005, moment de la care regulamentele europene, inclusiv și cele privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, se aplică în dreptul intern conform tratatului de aderare și tratatelor de bază ale Uniunii Europene.

28. Astfel, condițiile de recunoaștere și executare în România ale hotărârilor judecătorești străine pronunțate într-un alt stat membru al Uniunii Europene sunt stabilite de Regulamentul (UE) nr. 1.215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 351 din 20 decembrie 2012, care reprezintă dreptul comun în materia recunoașterii și executării hotărârilor străine în Uniunea Europeană. Potrivit considerentului 26 din preambulul Regulamentului încrederea reciprocă în administrarea justiției în Uniune justifică principiul potrivit căruia hotărârile pronunțate într-un stat membru ar trebui recunoscute în toate statele membre, fără să fie necesare proceduri speciale. În plus, obiectivul diminuării duratei și costurilor litigiilor transfrontaliere justifică eliminarea hotărârii de încuviințare a executării înainte de executarea unei hotărâri în statul membru solicitat. Drept urmare, o hotărâre pronunțată de instanțele unui stat membru ar trebui tratată ca și cum ar fi fost pronunțată în statul membru solicitat. Regulamentul (UE) nr. 1.215/2012 se aplică începând cu data de 10 ianuarie 2015 și a abrogat Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 12 din 16 ianuarie 2001. Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 27 aprilie 2004, pronunțată în Cauza C-159/02 *Gregory Paul Turner împotriva Felix Fareed Ismail Grovit, Harada Ltd și Changepoint SA*, paragrafele 24—25, a reținut că „Convenția are la bază încrederea pe care statele contractante o acordă în mod reciproc sistemelor lor juridice și instituțiilor lor judiciare. Această încredere a permis crearea unui sistem obligatoriu de competențe, pe care toate jurisdicțiile aflate sub incidența Convenției sunt ținute să îl respecte și renunțarea corelativă de către aceleași state la regulile lor interne de recunoaștere și executare a hotărârilor străine în favoarea unui mecanism simplificat de recunoaștere și de executare a hotărârilor judecătorești. Este inerent acestui principiu de încredere reciprocă, în domeniul de aplicare al Convenției, faptul că regulile de competență prevăzute de Convenție, comune jurisdicțiilor din toate statele contractante, să poată fi interpretate și aplicate cu aceeași autoritate de fiecare dintre acestea” [a se vedea cu privire la aplicarea considerentelor anterior menționate Hotărârea din 2 iulie 2009, pronunțată în Cauza C-111/08 *SCT Industri AB împotriva Alpenblume AB*, paragraful 22].

29. Însă, în privința hotărârilor străine pronunțate într-un stat nemembru legiuitorul român a reglementat prin norme speciale procedura recunoașterii și punerii în executare a acestora având în vedere raporturile dintre state care trebuie să acorde condiții egale de desfășurare a litigiilor, ținând cont de sistemele juridice specifice. Părțile dintr-un proces trebuie să beneficieze de același tratament procesual, astfel încât recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate pe teritoriul unui stat nemembru se va face pe baza reciprocității stabilite între state.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lary Constantin în Dosarul nr. 6.889/3/2015 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 1.096 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 295

din 11 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

1. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 mai 2016, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 10 mai 2016, respectiv 11 mai 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

2. Prin Încheierea din 9 septembrie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 9.551/233/2015, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006**, excepție ridicată de reprezentantul Ministerului Public, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

3. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu prevederile art. 44 din Constituție, deoarece permit desfășurarea vânătorii pe fonduri private fără consimțământul proprietarului terenului. Astfel, prin simpla emitere a autorizației de vânătoare,

se înlătură obligația de a avea consimțământul proprietarului, instituindu-se, în detrimentul acestuia, un drept de servitute legal asupra terenurilor.

4. **Judecătoria Galați** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, unele îngrădiri în exercitarea atributelor dreptului de proprietate, ca în cazul de față, în care nu este necesar consimțământul proprietarilor pentru practicarea vânătorii pe terenurile lor, sunt compensate legal prin recunoașterea de legiuitor a altor avantaje de natură patrimonială. Astfel, potrivit art. 15 din Legea nr. 407/2006, în cazul fondurilor cinegetice pentru care s-au încheiat contracte de gestionare a faunei de interes cinegetic, gestionarul asigură plata a 81% din tariful de gestionare, proprietarilor terenurilor. În continuare se apreciază că, deși lipsa consimțământului proprietarilor pentru practicarea vânătorii nu încalcă normele constituționale, s-ar impune totuși reglementarea unei modalități prin care aceștia să fie anunțați că se desfășoară o activitate de vânătoare pe terenul proprietatea lor, ca o garanție în plus față de cele stabilite prin Ordinul nr. 353/2008 al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, pentru ca viața sau integritatea corporală a acestora să nu fie primejduite.

5. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

6. **Guvernul** apreciază că, în analiza eventualei ingerințe în exercitarea dreptului de proprietate al persoanelor, un criteriu deosebit de important îl reprezintă proporționalitatea măsurilor propuse față de ingerința asupra dreptului de proprietate. Apreciază că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale și a

Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a se asigura că ingerința nu merge „mai departe decât este necesar pentru a îndeplini obiectivul legitim urmărit” trebuie analizat un anumit număr de factori, care vizează în principal următoarele aspecte: ingerința trebuie să fie strict necesară, să fie proporțională, să fie protejată de garanții adecvate și suficiente, efectul ingerinței nu poate să ducă la suprimarea unui drept legal, necesitatea socială nu poate fi „abordată în mod satisfăcător într-un fel mai puțin restrictiv”. Având în vedere art. 3 din Legea nr. 407/2006, apreciază că măsura criticată are un scop legitim. În continuare, se susține că, pentru a determina dacă măsura criticată respectă justul echilibru necesar și, în special, dacă nu obligă reclamantii să suporte o sarcină disproporționată trebuie să se ia în considerare modalitățile de compensare prevăzute de legislația națională.

7. Din această perspectivă, luând în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, Guvernul observă că potrivit art. 15 alin. (1) lit. a) coroborat cu alin. (4) din Legea nr. 407/2006, proprietarul terenului afectat de fondul cinegetic pentru care s-au încheiat contracte de gestionare a faunei de interes cinegetic, primește din partea gestionarului fondului cinegetic o cotă de 81% din tariful de gestionare a fondului cinegetic. Prin urmare, în privința caracterului adecvat al măsurii, constată că aceasta este adaptată și este capabilă, în abstract, să îndeplinească exigențele scopului urmărit, respectiv vânatoarea se va face doar în baza unei autorizații de vânatoare și doar cu plata unei sume ce ar putea fi interpretată ca echivalent pentru despăgubiri în cazul limitării dreptului de proprietate. În schimb, dacă suma primită de către proprietarul terenului afectat de un fond cinegetic, astfel cum este calculată potrivit anexei nr. 3 la Legea nr. 407/2006, nu este proporțională cu pagubele aduse terenului proprietarului prin exercitarea vânătorii, în lipsa unor alte norme de stabilire a despăgubirilor [de maniera celor prevăzute, de exemplu, prin art. 12 alin. (10) din Legea energiei electrice și gazelor naturale nr. 123/2012], apreciază că măsura criticată nu răspunde testului de proporționalitate impus de art. 53 din Constituție, ceea ce se traduce prin încălcarea dreptului de proprietate al proprietarului terenului afectat de fondul cinegetic, acesta trebuind să suporte o diminuare disproporționată a patrimoniului său (egală cu diferența dintre paguba suferită și cota primită de 80% din tariful de gestionare).

8. Pentru considerentele expuse mai sus, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 este întemeiată în măsura în care suma primită de către proprietarul terenului afectat de un fond cinegetic nu este proporțională cu pagubele aduse terenului proprietarului.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că, în prezent, dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 407/2006 nu mai prevăd obligativitatea existenței consimțământului proprietarului, ci stabilește că nimeni nu are dreptul de a vâna pe terenul proprietatea altuia fără a avea asupra sa autorizația de vânatoare. Așadar, legiuitorul a eliminat contradicția existentă între prevederea anterioară care dispunea că nimeni nu are dreptul de a vâna pe terenul proprietatea altuia fără consimțământul proprietarului, cu obligația cuprinsă în art. 4 alin. (2) din Legea nr. 407/2006, introdusă în anul 2010.

10. Referitor la obligația impusă proprietarilor de terenuri care fac parte din fondul cinegetic de a suporta desfășurarea activităților de vânatoare pe proprietatea lor, menționează că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr. 345/2003 și Decizia nr. 1.055/2010. Arată că obligația proprietarilor de a permite desfășurarea acțiunilor de vânatoare autorizate pe terenurile ce le dețin sau aparțin, fără a mai fi necesar consimțământul acestora, a fost fundamentată de către

Curtea Constituțională pe dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție, conform cărora statul trebuie să asigure refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic. De altfel, caracterul de bun public al vânatului justifică îngrădirea proprietății private în vederea permiterii exploatării unei resurse naturale de interes național și internațional.

11. Cu toate acestea, apreciază că, din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, normele criticate sunt în neconcordanță cu exigențele impuse de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în materia dreptului de proprietate. Făcând referire la Cauza *Chassagnou și alții contra Franței*, 1999, arată că cele constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului au venit în contextul în care sistemul francez era lipsit de un sistem viabil care să ofere proprietarilor terenurilor mici din fondul cinegetic, care erau obligați să-și transfere drepturile de vânatoare, o compensație echitabilă pentru pierderea dreptului de utilizare. Ca atare, legea franceză nu prevedea nicio măsură de compensare pentru proprietarii de terenuri care se opuneau vânătorii și care, prin definiție, nu doreau să obțină vreun avantaj sau profit de pe urma unui drept de vânatoare pe care refuzau să și-l exercite.

12. În continuare, arată că în Cauza *Schneider contra Luxembourg*, 2007, în care reclamantul era proprietarul unui teren mic situat în Luxemburg, s-a remarcat că, spre deosebire de Loi Verdeille, legea din Luxemburg prevedea compensații financiare pentru proprietarul terenului, ca și în legislația românească [art. 15 alin. (1) din Legea nr. 407/2006]. Totuși, acest fapt nu a fost considerat a fi decisiv, deoarece convingerile etice ale unei persoane care se opune vânătorii nu ar putea fi în mod rezonabil compensate de o sumă de bani plătită anual pentru pierderea dreptului de utilizare a proprietății. Totodată, se arată că în Cauza *Herrmann contra Germaniei*, 2012, instanța europeană „nu a putut decât să reafirme principiile enunțate în hotărârile Chassagnou și Schneider, în special faptul că obligarea unui proprietar de teren care se opune vânătorii din motive etice să tolereze vânatoarea pe proprietatea lui este de natură să perturbe echilibrul just între protecția dreptului de proprietate și cerințele interesului general și să impună persoanei în cauză o sarcină disproporționată incompatibilă cu articolul 1 din Protocolul nr. 1”.

13. Având în vedere cele expuse, Avocatul Poporului apreciază că, ceea ce trebuie analizat și supus controlului de constituționalitate este tocmai lipsa consimțământului proprietarului terenului pe care s-ar desfășura activități de vânatoare, cu atât mai mult cu cât acțiunile ar fi în contradicție cu convingerile sale. Din această perspectivă, apreciază că obligația proprietarilor terenurilor incluse în fondurile de vânatoare de a permite desfășurarea activităților de vânatoare autorizate pe terenurile ce le aparțin fără posibilitatea de a-și exprima consimțământul poate reprezenta, în fapt, o sarcină ce grevează dreptul de proprietate privată [dacă se are în vedere art. 44 alin. (7) din Constituție], însă aceasta apare ca fiind prea împovărătoare.

14. În continuare, menționează Decizia nr. 430 din 24 octombrie 2013, în care instanța de contencios constituțional a statuat că „legiuitorul a inserat chiar în textul criticat pentru neconstituționalitate prevederea referitoare la consimțământul solicitantului privind preluarea în patrimoniul operatorului licențiat a obiectivelor/conductelor. Prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul a dat expresie imperativului de satisfacere a interesului general și apărare a drepturilor fundamentale ale individului”. Apreciază că, *per a contrario*, lipsa din prevederea legală a consimțământului proprietarului poate fi asociată cu nerespectarea drepturilor fundamentale ale individului, intereselor personale, în speță a dreptului de proprietate privată și a libertății de conștiință. Pe de altă parte, Avocatul Poporului

apreciază că dispozițiile legale criticate sunt suficient de clare, predictibile și neechivoce, destinatarul normei juridice fiind capabil să își adapteze conduita în funcție de conținutul acesteia, în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul respectării obligatorii a legilor.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate constituie dispozițiile art. 4 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 22 noiembrie 2006, cu următorul conținut: „(1) *Nimeni nu are dreptul de a vâna pe terenul proprietatea altuia fără a avea asupra sa autorizația de vânătoare.*

(2) Deținătorii cu orice titlu ai terenurilor incluse în fondurile de vânătoare au obligația de a permite desfășurarea acțiunilor de vânătoare autorizate pe terenurile ce le dețin sau aparțin, în condițiile alin. (1).”

18. În opinia autorului excepției textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 1.055 din 16 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 11 noiembrie 2010, a reținut că, din analiza dispozițiilor Legii nr. 407/2006, rezultă că fondul cinegetic este reprezentat de unitatea de gospodărire cinegetică constituită din fauna de interes cinegetic și suprafața de teren, indiferent de categoria acestuia, indiferent de proprietar și astfel delimitată încât să asigure o stabilitate cât mai mare faunei de interes cinegetic în interiorul său. Excepție fac suprafețele din intravilan, precum și zona strict protejată și zona-tampon din cuprinsul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”. Fauna de interes cinegetic, ce se

constituie din totalitatea exemplarelor din populațiile speciilor de faună sălbatică prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la legea precitată, existente pe teritoriul României, reprezintă resursă naturală regenerabilă, bun public de interes național și internațional. Așa fiind, Curtea a reținut că fauna de interes cinegetic reprezintă un element diferit de suprafețele de teren pe care se poate regăsi, cele două elemente fiind interdependente și numai împreună formând un fond cinegetic. De asemenea, Curtea a constatat că suprafața de teren ce intră în componența unui fond cinegetic rămâne în proprietatea persoanei fizice sau juridice care a deținut-o până în momentul constituirii acestuia.

20. Totodată, Curtea constată că, prin Decizia nr. 345 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 24 octombrie 2003, a statuat că obligația proprietarilor terenurilor incluse în fondurile cinegetice de a permite desfășurarea acțiunilor de vânătoare autorizate pe terenurile ce le dețin sau aparțin instituie, în realitate, o sarcină care grevează terenurile pe care se arondează fonduri cinegetice și care constă în obligația deținătorilor cu orice titlu ai acestor terenuri de a permite exercitarea vânătorii, fără a se încălca prevederile art. 44 din Legea fundamentală. Chiar dacă în acest mod titularul dreptului de proprietate suferă o îngădire în exercitarea atributelor dreptului său, având în vedere că, pe această cale, se asigură valorificarea fondului cinegetic — bun public de interes național și, totodată, resursă naturală regenerabilă de interes internațional —, și întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală în sine nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință.

21. Totodată, Curtea constată că, potrivit art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, proprietarilor terenurilor li se cuvine 81% din tariful de gestionare a fondurilor cinegetice pentru care s-au încheiat contracte de gestionare a faunei de interes cinegetic.

22. Referitor la necesitatea încunoștințării prealabile a proprietarilor de terenuri cu privire la perioadele de desfășurare a vânătorii, Curtea, prin Decizia nr. 345 din 18 septembrie 2003, precitată, a constatat că anexa la lege stabilește fauna sălbatică de interes vânătoresc la care vânărea este permisă, perioadele de vânare, precum și cuantumul despăgubirilor în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, persoanele interesate, proprietare ale terenurilor pe care s-au arondat fonduri de vânătoare pot lua la cunoștință, în funcție de specia de vânat care se găsește pe respectivul fond, de intervalul de timp în care va avea loc activitatea de vânătoare.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de reprezentantul Ministerului Public în Dosarul nr. 9.551/233/2015 al Judecătoriei Galați și constată că dispozițiile art. 4 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat

Având în vedere prevederile art. II din Legea nr. 41/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2008 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.39/2009 privind

aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 9 aprilie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mihnea Ioan Motoc

București, 27 iulie 2016.
Nr. M.88.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice reglementează modul de aplicare, în Ministerul Apărării Naționale, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006*.

Art. 2. — (1) Prin *misiuni cu potențial ridicat de risc, desfășurate pe teritoriul statului român*, în sensul prevederilor art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, se înțeleg următoarele tipuri de misiuni efectuate de personalul armatei începând cu anul 1990:

a) misiunile executate de forțele aflate în „serviciu de luptă”, așa cum sunt ele definite în reglementările specifice privind conducerea și executarea serviciului de luptă în Armata României;

b) activitățile de alertare, exercițiile și antrenamentele, executate cu tehnică de luptă, în teren, pe/sub apă și în aer, cu sau fără trageri de luptă;

c) misiunile executate pentru îndeplinirea funcțiilor de sprijin repartizate Ministerului Apărării Naționale, potrivit legislației în domeniul situațiilor de urgență;

d) activitățile de testare și evaluare a tehnicii militare, armamentului, munițiilor, explozivilor sau a altor asemenea produse pentru apărare, cu grad ridicat de pericolozitate;

e) misiuni/activități ordonate, pe timpul cărora condițiile de desfășurare a acestora se agravează, astfel încât apare riscul producerii unor consecințe grave pentru viața și sănătatea personalului.

(2) Îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) se stabilește astfel:

a) pentru situațiile prevăzute la lit. a)—d), de către structurile centrale de care aparțin unitățile militare în care este încadrat personalul respectiv la momentul producerii evenimentului;

b) pentru situațiile prevăzute la lit. e), ulterior desfășurării misiunilor/activităților și producerii consecințelor grave, de către comisia special stabilită în temeiul art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 și se aprobă de ministrul apărării naționale.

(3) Acțiunile militare la care a participat personalul armatei în afara teritoriului statului român înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni

și operații în afara teritoriului statului român se asimilează cu tipurile de misiuni prevăzute de aceasta, dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele criterii:

a) s-au desfășurat sub mandat ONU sau OSCE ori, în cazul acțiunilor de asistență umanitară, la solicitarea statului afectat;

b) s-au executat sub conducerea NATO/Uniunii Europene sau în cadrul unor coaliții din care România a făcut parte ori în cadrul acțiunilor de asistență umanitară desfășurate la solicitarea statului afectat, sub conducerea statului român.

(4) Acțiunile militare prevăzute la alin. (3) desfășurate până la data apariției prezentelor norme metodologice sunt detaliate în anexa nr. 1.

(5) Participarea la acțiunile militare stabilite în condițiile alin. (1) se atestă, după caz, prin adeverințe/certificate eliberate de structurile deținătoare de fond arhivistic, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, în baza următoarelor documente:

a) ordinul de zi pe unitate;

b) jurnalul acțiunilor militare;

c) jurnalul acțiunilor de luptă, pentru acțiunile militare desfășurate până în anul 1999;

d) acte de constatare, de cercetare sau de investigare a catastrofei, accidentului, decesului ori a altor asemenea evenimente.

CAPITOLUL II

Conferirea titlului onorific de „Veteran” și participarea personalului armatei la activitățile organizate de Ministerul Apărării Naționale

Art. 3. — (1) Titlul onorific de „Veteran”, denumit în continuare *titlu onorific*, se conferă prin ordin al șefului Statului Major General, respectiv prin dispoziție a directorului general al Direcției generale de informații a apărării pentru structurile din subordinea acestuia, personalului armatei care a participat la acțiuni militare, începând cu anul 1990, pe baza propunerilor înaintate ierarhic de către comandanții/șefii structurilor care au organizat și/sau au condus acțiunile militare, sau a comandantului/șefului structurii în care este încadrat personalul respectiv, astfel:

a) personalului armatei care a participat la acțiuni militare timp de cel puțin 4 luni, neîntrerupt sau cumulativ, dar nu mai puțin de 120 de zile;

b) personalului armatei rănit, invalid sau care a dobândit afecțiuni fizice și/sau psihice în urma participării la acțiuni militare, indiferent de durata participării.

(2) În situația desființării structurilor care au organizat și condus acțiunile militare, propunerile de acordare a titlului onorific pentru personalul armatei aflat în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale se înaintează ierarhic de către comandanții/șefii unităților militare în care este încadrat respectivul personal, pe baza datelor extrase din documentele existente în fondul arhivistic.

(3) Pentru persoanele care nu se mai află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, propunerile de acordare a titlului onorific se înaintează ierarhic de către comandanții centrelor militare zonale/județene/de sector, denumite în continuare *centre militare*, pe raza cărora are domiciliul solicitantului.

(4) Direcția personal și mobilizare, prin statele majore ale categoriilor de forțe, comandamente și Comandamentul forțelor întrunite, centralizează, semestrial, propunerile primite de la comandanții/șefii structurilor prevăzute la alin. (1)—(3), le analizează și le înaintează șefului Statului Major General. Pentru personalul armatei din structurile subordonate Direcției generale

de informații a apărării, propunerile se transmit directorului general al Direcției generale de informații a apărării.

(5) În vederea conferirii titlului onorific, personalul care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) solicită aceasta, în scris, comandanților/șefilor unităților militare sau comandanților centrelor militare, după caz, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — (1) Pentru acordarea titlului onorific în condițiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, propunerile se înaintează ierarhic ministrului apărării naționale de către comandanții/șefii unităților militare/structurilor care au condus acțiunile militare.

(2) Statul Major General, prin statele majore ale categoriilor de forțe, comandamente și Comandamentul forțelor întrunite, respectiv Direcția generală de informații a apărării, centralizează propunerile primite de la comandanții/șefii structurilor prevăzute la alin. (1), le analizează și le înaintează ministrului apărării naționale în vederea inițierii proiectului de hotărâre a Guvernului.

(3) În sensul prezentelor norme metodologice, actele exemplare de curaj și devotament reprezintă acțiunile concrete desfășurate de personalul armatei pe durata participării la acțiuni militare și care au fost consemnate în jurnalul acțiunilor de luptă/ordinul de zi pe unitate, explicit, cu detalii relevante din care să rezulte fără echivoc faptul că a acționat remarcabil, cu devotament și curaj, la o manieră ieșită din comun.

Art. 5. — (1) Titlul onorific se înscrie în registre speciale înființate la unitățile militare care au avut/au personal participant la acțiuni militare, precum și la Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I”.

(2) Înscrierea se face pe baza ordinului/dispoziției/hotărârii Guvernului prin care se conferă/acordă titlul onorific, transmis de Direcția personal și mobilizare prin categoriile de forțe/comandamente, respectiv de Direcția generală de informații a apărării, unităților militare în care este încadrat personalul armatei nominalizat în ordin/dispoziție/hotărâre a Guvernului, la momentul respectiv.

(3) Pentru înscrierea în registrul unic al Muzeului Militar Național „Regele Ferdinand I” se transmit centralizat, semestrial, o copie a ordinului/hotărârii Guvernului și situația nominală a personalului armatei căruia i-a fost conferit titlul onorific, care cuprinde:

a) grad, nume și prenume;

b) unitatea militară de proveniență/eșalonul ierarhic superior;

c) misiunea/misiunile la care a participat;

d) perioada misiunii/misiunilor;

e) aspecte de impact privind participarea la misiune – rănit, repatriat, descrierea actelor excepționale de curaj.

(4) Transmiterea documentelor prevăzute la alin. (3) se efectuează astfel:

a) de către Direcția personal și mobilizare, pentru structurile din compunerea Statului Major General și structurile subordonate nemijlocit acestuia;

b) de către structurile centrale, cu excepția structurilor din compunerea Direcției generale de informații a apărării, precum și de către categoriile de forțe și comandamente pentru personalul propriu.

(5) Modelul registrului prevăzut la alin. (1) se stabilește de Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I”.

Art. 6. — (1) Conferirea titlului onorific se operează în documentele de evidență nominală a personalului militar, la rubrica „Decorații și titluri de onoare”.

(2) La Direcția management resurse umane, înscrierea în documentele de evidență se face în baza copiei ordinului/dispoziției/hotărârii Guvernului privind conferirea/acordarea titlului onorific, transmisă de Direcția personal și mobilizare din cadrul Statului Major General/Direcția generală de informații a apărării, după caz.

Art. 7. — (1) Legitimația tip „Veteran” se confecționează și se numerotează de către Centrul tehnic-editorial al armatei, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3, pe baza solicitărilor centralizate de Direcția personal și mobilizare din cadrul Statului Major General și de Direcția generală de informații a apărării.

(2) Legitimația de „Veteran” pentru personalul armatei încadrat în structurile din compunerea Statului Major General și în structurile subordonate nemijlocit acestuia se emite de către Direcția personal și mobilizare, în termen de 30 de zile de la semnarea ordinului de conferire.

(3) Legitimația de „Veteran” se emite pentru personalul armatei, altul decât cel prevăzut la alin. (2), de către unitatea în care acesta este încadrat, în termen de 30 de zile de la primirea ordinului/dispoziției de conferire.

(4) Legitimația de „Veteran” se emite pentru personalul care a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, de către Direcția personal și mobilizare prin centrul militar pe raza căruia acesta domiciliază, în termen de 30 de zile de la semnarea ordinului de conferire și se înmânează solicitantului.

(5) Legitimația de „Veteran” se emite pentru personalul armatei căruia i s-a acordat titlul onorific conform art. 4 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, de către Direcția personal și mobilizare, în termen de 30 de zile de la emiterea hotărârii Guvernului, și se înmânează solicitantului, prin unitatea militară în care acesta este încadrat sau prin centrul militar pe raza căruia domiciliază, după caz.

Art. 8. — (1) Evidența legitimațiilor de „Veteran” pentru personalul armatei în activitate se ține de către structurile de personal din unitățile militare în care acesta este încadrat, iar după încetarea raporturilor de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, de către centrul militar pe raza căruia domiciliază, în baza comunicării efectuate de către unitatea militară în care și-a desfășurat activitatea, într-un registru al cărui model este prevăzut la anexa nr. 4.

(2) Legitimația i se retrage titularului numai la preschimbarea acesteia. În cazul decesului titularului, legitimația poate fi păstrată de familie, iar scoaterea din evidență se face în baza solicitării scrise a urmașilor și a copiei după certificatul de deces.

(3) Legitimația deteriorată se schimbă, la cererea titularului, de către unitatea în care este încadrat sau centrul militar pe raza căruia domiciliază, cu suportarea contravalorii acesteia de către solicitant.

(4) Legitimațiile pierdute sau furate se declară nule și se publică în Buletinul administrativ al Ministerului Apărării Naționale. La cererea titularului, unitatea în care este încadrat sau centrul militar pe raza căruia domiciliază eliberează altă legitimație. Cheltuielile aferente publicării și cele pentru emiterea unei noi legitimații se suportă de către titular.

Art. 9. — (1) Structurile de personal ale unităților militare țin evidența personalului armatei care a participat la acțiuni militare și transmit ierarhic, semestrial, în ultima decadă a lunilor ianuarie și iulie, la Direcția calitatea vieții personalului, situația nominală a veteranilor.

(2) Direcția generală de informații a apărării transmite semestrial la Direcția calitatea vieții personalului situația numerică a veteranilor.

Art. 10. — (1) La acțiunile festive sau comemorative organizate de Ministerul Apărării Naționale sau de alte instituții poate fi invitat să participe:

a) personalul armatei care, în urma participării la acțiuni militare, a fost încadrat în grad de invaliditate;

b) personalul armatei care, în urma participării la acțiuni militare, a fost rănit sau a dobândit afecțiuni fizice;

c) soțul/soția și copiii personalului armatei decedat în urma participării la acțiuni militare;

d) părinții personalului armatei decedat în urma participării la acțiuni militare;

e) însoțitorul invalidului de gradul I.

(2) Participarea personalului prevăzut la alin. (1) la acțiunile festive sau comemorative organizate de Ministerul Apărării Naționale sau de alte instituții se face la invitația:

a) șefului Statului Major General sau a persoanei desemnate de acesta, pentru acțiunile organizate la nivelul acestei structuri, precum și pentru cele organizate la nivelul Ministerului Apărării Naționale sau a altor instituții/autorități publice;

b) directorului general al Direcției generale de informații a apărării, pentru acțiunile organizate de această structură;

c) șefilor categoriilor de forțe, comandanților comandamentelor, pentru acțiunile organizate de aceste structuri;

d) comandanților/șefilor de unități militare/garnizoane, pentru acțiunile organizate pe plan local.

(3) În situația participării la acțiunile festive și comemorative organizate de Ministerul Apărării Naționale sau de alte instituții, personalul prevăzut la alin. (1) lit. a)—d) care se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport dus-întors la/de la domiciliu ori în/din localitatea de dislocare a unității militare în care este încadrat sau de documente militare de transport la clasa la care are dreptul, în conformitate cu normele în vigoare ce reglementează drepturile de transport ale personalului Armatei României.

(4) Personalul prevăzut la alin. (1) lit. a) și b) care nu se mai află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (3) în condițiile stabilite pentru categoria de personal din care a făcut parte.

(5) Personalul prevăzut la alin. (1) lit. c) și d) care nu mai se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (3) în condițiile stabilite pentru personalul civil.

(6) Personalul prevăzut la alin. (1) lit. e) beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (3) sau (4), după caz, în aceleași condiții cu personalul pe care îl însoțește.

Art. 11. — (1) Pentru personalul prevăzut la art. 10 alin. (3) și (6), după caz, decontarea cheltuielilor de transport dus-întors la/de la domiciliu se face de către unitatea militară în care este încadrat.

(2) Pentru personalul prevăzut la art. 10 alin. (4)—(6), după caz, decontarea cheltuielilor de transport dus-întors la/de la domiciliu se face de către centrul militar pe raza căruia acesta domiciliază.

(3) Decontarea cheltuielilor de transport prevăzute la alin. (1) și (2) se face în baza solicitării scrise a personalului respectiv, la care se anexează următoarele documente:

a) adeverința care să ateste participarea la acțiunile festive sau comemorative, eliberată de structura organizatoare;

b) legitimațiile de călătorie pe mijloacele de transport feroviare și/sau rutiere și/sau navale;

c) bonul fiscal emis de stația de alimentare în perioada de efectuare a deplasării, în cazul deplasării cu autovehicule, situație în care decontarea se face pentru 7,5 litri de carburant la 100 km parcurși, pentru tipul de carburant și la prețul din bonul fiscal.

Art. 12. — Anual, Statul Major General, prin structurile subordonate, organizează Ziua Veteranilor, pe 11 noiembrie.

CAPITOLUL III

Menținerea, încadrarea sau reîncadrarea în funcții a personalului armatei rănit, invalid, precum și a celui care a dobândit afecțiuni fizice

Art. 13. — (1) Personalul armatei rănit, cel care a dobândit afecțiuni fizice, cel care a devenit invalid, precum și cel clasat inapt sau apt limitat pentru serviciul militar prin stabilirea legăturii de cauzalitate cu participarea la acțiunile militare prevăzute la art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, după caz, se menține, se încadrează sau se reîncadrează, la cerere, în funcții militare sau civile, cuprinse în statele de organizare ale unităților militare din Armata României, în entități organizaționale care nu sunt luptătoare ori au, cu preponderență, atribuții în următoarele domenii de activitate:

- a) resurse umane;
- b) financiar-contabil;
- c) asistență medicală;
- d) psihologie/sociologie;
- e) asistență juridică;
- f) jurnalism și relații publice;
- g) informatică;
- h) învățământ;
- i) administrație.

(2) În sensul prezentelor norme metodologice, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *menținerea în funcție* — continuarea serviciului militar activ în funcția în care este încadrat personalul armatei care în urma participării la acțiuni militare a fost rănit, încadrat în grad de invaliditate sau a dobândit afecțiuni fizice;

b) *încadrarea în funcție* — continuarea serviciului militar activ, cu menținerea în categoria de personal/corpus militar căreia/căruia îi aparține, prin numirea/încadrarea într-o altă funcție decât cea deținută anterior producerii evenimentului în urma căruia a fost rănit, încadrat în grad de invaliditate sau a dobândit afecțiuni fizice, cu preponderență în domeniile de activitate prevăzute la alin. (1);

c) *reîncadrarea în funcție* — numirea într-o funcție militară sau civilă/angajarea cu contract individual de muncă, corespunzătoare categoriei de personal/corpusului militar căreia/căruia îi aparține, a personalului armatei care în urma participării la acțiuni militare a fost rănit, încadrat în grad de invaliditate sau a dobândit afecțiuni fizice și care nu se mai află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, cu preponderență în domeniile de activitate prevăzute la alin. (1).

Art. 14. — (1) În urma cercetării condițiilor în care s-au produs evenimentele în care a fost implicat personalul armatei rănit, care a dobândit afecțiuni fizice, care a devenit invalid sau care a fost clasat inapt sau apt limitat pentru serviciul militar prin stabilirea legăturii de cauzalitate cu participarea la acțiuni militare, comisia special stabilită prin ordin al șefului Statului Major General în temeiul prevederilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 întocmește procesul-verbal de cercetare a condițiilor în care s-a produs evenimentul, iar concluziile se înaintează unității militare în care este încadrat și Direcției management resurse umane.

(2) Pentru evenimentele în care a fost implicat personalul armatei rănit, care a dobândit afecțiuni fizice, care a devenit invalid sau care a fost clasat inapt sau apt limitat pentru serviciul militar prin stabilirea legăturii de cauzalitate cu participarea la acțiuni militare produse în perioada 1990—2006, în vederea întocmirii procesului-verbal de cercetare a condițiilor în care s-a produs evenimentul, comisia prevăzută la alin. (1) analizează următoarele documente:

- a) procesul-verbal de cercetare a evenimentului;
- b) ordonanța parchetului militar care a cercetat evenimentul;

c) alte acte necesare pentru stabilirea cauzelor care au dus la producerea evenimentului.

Art. 15. — Menținerea, încadrarea sau reîncadrarea personalului armatei stabilit la art. 13 alin. (1) se face prin ordin al ministrului apărării naționale, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006, fără concurs sau examen, cu respectarea următoarelor condiții:

a) din conținutul procesului-verbal prevăzut la art. 14 alin. (1) să rezulte că evenimentul s-a produs pe timpul sau din cauza participării la acțiunile militare prevăzute la art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, precum și la cele prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2) din prezentele norme metodologice, iar personalul în cauză nu se face vinovat de producerea acestuia;

b) deficiențele funcționale dobândite prin stabilirea legăturii de cauzalitate cu participarea la acțiuni militare să permită personalului în cauză îndeplinirea atribuțiilor postului respectiv, fără riscul agravării afecțiunii, conform avizului comisiei de expertiză medico-militară și al medicului de medicina muncii, pentru cadrele militare și soldații și gradații profesioniști, și al medicului de medicina muncii în colaborare cu medicul expert al asigurărilor sociale, pentru personalul civil;

c) să obțină avizul admis/apt la evaluarea psihologică efectuată în scopul stabilirii aptitudinii pentru serviciul militar/muncă;

d) să existe posturi vacante sau să fie înființate prin compensare posturi care pot fi ocupate de cel în cauză, conform prevederilor lit. b), în unitățile militare și garnizoanele solicitate;

e) persoanele în cauză să îndeplinească cerințele de personal ale postului respectiv, cu excepția celei privind aptitudinea medicală.

Art. 16. — (1) Pentru menținerea în funcții militare sau civile a personalului prevăzut la art. 13 alin. (1), acesta solicită menținerea în funcție prin raport adresat comandantului/șefului unității militare în care este încadrat.

(2) Raportul se înaintează, în termen de 5 zile lucrătoare, de structura de personal în care solicitantul este încadrat, comisiei de expertiză medico-militară de pe lângă spitalul la care este arondată unitatea militară sau medicului expert al asigurărilor sociale, după caz, la care se anexează următoarele documente:

a) concluziile comisiei prevăzute la art. 14 alin. (1);

b) fișa postului în care este încadrat;

c) fișa de identificare a factorilor de risc profesional, întocmită de responsabilul cu sănătatea și securitatea în muncă;

d) fișa medicală.

(3) Pentru militari, comisia de expertiză medico-militară întocmește avizul medical în care se menționează dacă atribuțiile funcției sunt compatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava și emite o nouă decizie medicală, în 4 exemplare, din care un exemplar se anexează la procesul-verbal al comisiei de expertiză medico-militară, iar pe celelalte le transmite:

a) un exemplar la unitatea militară în care este încadrat personalul militar;

b) un exemplar personalului militar evaluat medical;

c) un exemplar la Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale, denumită în continuare *Casa de pensii sectorială*, pentru personalul militar încadrat în grad de invaliditate.

(4) Pentru personalul civil, medicul expert al asigurărilor sociale întocmește avizul medical în care menționează dacă atribuțiile funcției sunt compatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava și emite decizia medicală pe care o transmite și unității militare în care este încadrat personalul civil.

(5) În vederea emiterii ordinului ministrului apărării naționale de menținere în funcție a personalului militar, comandantul

unității militare înaintează ierarhic Direcției management resurse umane, respectiv Direcției generale de informații a apărării pentru personalul propriu, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea documentelor prevăzute la alin. (3) și (4), propunerea de menținere în funcție, la care anexează documentele prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 5.

(6) În vederea obținerii aprobării ministrului apărării naționale privind menținerea în funcție a personalului civil, comandantul/șeful unității militare înaintează ierarhic Direcției management resurse umane, respectiv Direcției generale de informații a apărării pentru personalul propriu, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea documentelor prevăzute la alin. (3) și (4), propunerea de menținere în funcție, la care anexează documentele prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 5.

Art. 17. — În situația în care personalul prevăzut la art. 13 alin. (1) nu poate fi menținut în funcție, acesta poate solicita comandantului/șefului unității situația cu funcțiile vacante din unitatea militară în care este încadrat, cu atribuții în unul din domeniile de activitate prevăzute la art. 13 alin. (1), care se pune la dispoziție de structura de personal a unității, urmând să desfășoare activitățile prevăzute la art. 18.

Art. 18. — (1) Pentru încadrarea în funcții militare sau civile a personalului armatei prevăzut la art. 13 alin. (1), acesta solicită prin raport adresat comandantului/șefului unității militare încadrarea în una dintre funcțiile vacante, cu atribuții în unul din domeniile de activitate prevăzute la art. 13 alin. (1), din situația pusă la dispoziție de structura de personal a unității.

(2) Raportul întocmit se înaintează, în termen de 5 zile lucrătoare, de structura de personal în care solicitantul este încadrat, comisiei de expertiză medico-militară de pe lângă spitalul la care este arondată unitatea militară sau medicului expert al asigurărilor sociale, după caz; la raport se anexează următoarele documente:

- a) concluziile comisiei prevăzute la art. 14 alin. (1);
- b) fișa/fișele postului/posturilor corespunzătoare funcției/funcțiilor pentru care este întocmit raportul;
- c) fișa/fișele de identificare a factorilor de risc profesional, întocmită/întocmite de responsabilul cu sănătatea și securitatea în muncă;
- d) fișa medicală.

(3) Pentru militari, comisia de expertiză medico-militară întocmește avizul medical în care menționează dacă atribuțiile funcției sunt compatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava și emite o nouă decizie medicală, în 4 exemplare, din care un exemplar se anexează la procesul-verbal al comisiei de expertiză medico-militară, iar pe celelalte le transmite:

- a) un exemplar la unitatea militară în care este încadrat personalul militar;
- b) un exemplar personalului militar evaluat medical;
- c) un exemplar la Casa de pensii sectorială, pentru personalul militar încadrat în grad de invaliditate.

(4) Pentru personalul civil, medicul expert al asigurărilor sociale întocmește avizul medical în care menționează dacă atribuțiile funcției sunt compatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava și emite decizia medicală pe care o transmite și unității militare în care este încadrat personalul civil.

(5) În vederea emiterii ordinului ministrului apărării naționale de încadrare în funcție a personalului militar, comandantul unității militare înaintează ierarhic Direcției management resurse umane, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea documentelor prevăzute la alin. (3) și (4), propunerea de încadrare în funcția nominalizată ca prima opțiune de către solicitant, la care anexează documentele prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 5.

(6) În vederea obținerii aprobării ministrului apărării naționale privind încadrarea în funcție a personalului civil, comandantul/șeful unității militare înaintează ierarhic Direcției

management resurse umane, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea documentelor prevăzute la alin. (3) și (4), propunerea de încadrare în funcție, la care anexează documentele prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 5.

Art. 19. — În situația în care în unitatea militară nu sunt posibilități de încadrare, comandantul/șeful unității militare analizează posibilitatea înființării, prin compensare, a unei funcții cu atribuții în unul din domeniile de activitate prevăzute la art. 13 alin. (1), urmând ca după înființarea funcției să fie reluată procedura prevăzută la art. 18, după caz.

Art. 20. — (1) Pentru a da curs solicitării de la art. 19, în situația în care la nivelul unității militare respective nu se justifică sau nu este posibilă înființarea unei funcții, comandantul/șeful unității militare solicită situația cu funcțiile vacante din domeniile de activitate prevăzute la art. 13 alin. (1) unităților militare din garnizoana respectivă, indiferent de subordonarea acestora.

(2) Unitățile militare cărora li s-au solicitat funcții vacante transmit, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării solicitării, lista cu funcțiile vacante și fișele posturilor aferente funcțiilor, după care se procedează conform prevederilor art. 18.

(3) Dacă în garnizoana respectivă nu se identifică funcții vacante, solicitarea prevăzută la alin. (1) se înaintează, pe cale ierarhică, Direcției personal și mobilizare din Statul Major General, care analizează posibilitatea înființării unei funcții corespunzătoare într-o unitate militară din garnizoana solicitată, precum și existența funcțiilor vacante în garnizoane apropiate, procedând astfel:

a) dacă există posibilitatea înființării unei funcții, șeful Direcției personal și mobilizare dispune măsurile legale în acest sens, inclusiv înștiințarea solicitantului, de către comandantul unității, privind unitatea militară și funcția înființată, urmând a se proceda în continuare conform prevederilor art. 18;

b) dacă nu există posibilitatea prevăzută la lit. a), șeful Direcției personal și mobilizare dispune măsurile necesare identificării funcțiilor vacante în unul din domeniile de activitate prevăzute la art. 13 alin. (1) din garnizoanele apropiate celei solicitate, înștiințării solicitantului, de către comandantul unității militare, despre unitățile militare și funcțiile identificate, precum și pentru formularea de noi opțiuni privind garnizoanele în care dorește să fie încadrat, reluându-se apoi procedura prevăzută la art. 18.

Art. 21. — (1) Pentru reîncadrarea în funcții militare sau civile a personalului prevăzut la art. 13 alin. (1) care nu se mai află în raporturi de serviciu/muncă cu Ministerul Apărării Naționale, acesta solicită, prin raport/cerere adresat/adresată comandantului centrului militar pe raza căruia domiciliază, reîncadrarea într-o funcție cu atribuții în unul din domeniile de activitate prevăzute la art. 13 alin. (1), cu menționarea garnizoanei în care dorește să fie încadrat. Pentru garnizoana București, solicitantul adresează raportul/cererea comandantului Centrului Militar Zonal București.

(2) Comandatul centrului militar solicită unităților militare din garnizoana pentru care a optat solicitantul situația cu funcțiile vacante din domeniile de activitate prevăzute la art. 13 alin. (1).

(3) După identificarea funcției/funcțiilor, unitățile militare din garnizoana pentru care a optat solicitantul transmit situația comandantului centrului militar în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării.

(4) În termen de 3 zile lucrătoare de la primirea situației, comandantul centrului militar aduce la cunoștința solicitantului unitățile militare și funcțiile vacante din garnizoana pentru care a optat, precum și faptul că pentru reîncadrarea într-una din funcții trebuie să se adreseze comandantului unității militare respective, cu un raport/cerere scris/scrisă, la care să anexeze documentele prevăzute la pct. 2 lit. d), f), i)—k) și m)—o) din anexa nr. 5.

Art. 22. — (1) Pentru reîncadrarea solicitantului în funcția vacantă pentru care optează, acesta solicită prin raport/cerere

scris/scrisă adresat/adresată comandantului/șefului unității militare reîncadrarea în funcția vacantă identificată, la care anexează documentele prevăzute la art. 21 alin. (4).

(2) Raportul întocmit se înaintează de structura de personal a unității în care este identificată funcția vacantă comisiei de expertiză medico-militară de pe lângă spitalul la care este arondată unitatea militară sau medicului expert al asigurărilor sociale, după caz, la care se anexează documentele prevăzute la art. 18 alin. (2).

(3) Pentru militari, comisia de expertiză medico-militară întocmește avizul medical în care menționează dacă atribuțiile funcției sunt compatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava și emite o nouă decizie medicală, în 4 exemplare, din care un exemplar se anexează la procesul-verbal al comisiei de expertiză medico-militară, iar pe celelalte le transmite:

- a) un exemplar, la unitatea militară care a solicitat evaluarea;
- b) un exemplar, personalului evaluat medical;
- c) un exemplar, la Casa de pensii sectorială.

(4) Pentru personalul civil, medicul expert al asigurărilor sociale întocmește avizul medical în care menționează dacă atribuțiile funcției sunt compatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava și emite decizia medicală pe care o transmite și unității militare care a solicitat evaluarea.

(5) În vederea emiterii ordinului ministrului apărării naționale de reîncadrare în funcție a personalului militar, comandantul unității militare înaintează ierarhic Direcției management resurse umane, respectiv Direcției generale de informații a apărării pentru personalul propriu propunerea de reîncadrare în funcție, la care anexează documentele prevăzute la pct. 2 din anexa nr. 5.

(6) În vederea obținerii aprobării ministrului apărării naționale privind reîncadrarea în funcție a personalului civil, comandantul/șeful unității militare înaintează ierarhic Direcției management resurse umane, respectiv Direcției generale de informații a apărării pentru personalul propriu propunerea de reîncadrare în funcție, la care anexează documentele prevăzute la pct. 2 din anexa nr. 5.

Art. 23. — (1) În situația în care în unitățile militare din garnizoana pentru care solicitantul a formulat raportul/cererea de reîncadrare nu sunt identificate funcții vacante în unul din domeniile de activitate prevăzute la art. 13 alin. (1), comandantul centrului militar înaintează solicitarea, pe cale ierarhică, Direcției personal și mobilizare din Statul Major General, care analizează posibilitatea înființării unei funcții corespunzătoare într-o unitate militară din garnizoana solicitată, precum și existența funcțiilor vacante în garnizoane apropiate.

(2) Dacă există posibilitatea înființării unei funcții la una din unitățile militare din garnizoana solicitată, șeful Direcției personal și mobilizare dispune măsurile legale în acest sens, inclusiv înștiințarea solicitantului de către comandantul centrului militar, privind unitatea militară și funcția înființată, urmând a se proceda în continuare conform prevederilor art. 22.

(3) În situația în care nu există posibilitatea prevăzută la alin. (2), șeful Direcției personal și mobilizare dispune măsurile necesare identificării funcțiilor vacante în unul din domeniile de activitate prevăzute la art. 13 alin. (1) din garnizoanele apropiate celei solicitate, înștiințării solicitantului de către comandantul centrului militar despre unitățile militare și funcțiile identificate, precum și pentru formularea de noi opțiuni privind garnizoanele în care dorește să fie reîncadrat, reluându-se apoi procedura prevăzută la art. 22.

Art. 24. — În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea documentelor, Direcția management resurse umane elaborează și promovează spre aprobare proiectul de ordin al ministrului apărării naționale pentru menținerea, încadrarea sau reîncadrarea în funcție, respectiv solicitarea aprobării pentru personalul civil, după caz.

Art. 25. — Veteranii invalizi care au fost trecuți direct în retragere înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pot beneficia, după caz, la cerere, de prevederile art. 21—23.

Art. 26. — Personalul armatei încadrat în gradul III de invaliditate în urma participării la acțiuni militare, care nu solicită menținerea, încadrarea ori reîncadrarea în funcțiile prevăzute la art. 13 alin. (1), beneficiază cu prioritate de prevederile normelor în vigoare privind reconversia profesională în cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 27. — Prevederile prezentului capitol nu se aplică personalului clasat inapt pentru serviciul militar sau încadrat în grad de invaliditate în urma afecțiunilor psihice prevăzute la art. 2 lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 de către comisiile de expertiză medico-militară, pentru personalul militar sau de către medicul expert al asigurărilor sociale pentru personalul civil.

CAPITOLUL IV

Trimiterea la tratament în țară sau în străinătate și achitarea/decontarea cheltuielilor pentru personalul armatei rănit, invalid, precum și a celui care a dobândit afecțiuni fizice sau psihice ca urmare a participării la acțiuni militare

Art. 28. — Personalul armatei rănit, invalid, precum și cel care a dobândit afecțiuni fizice sau psihice pe timpul participării la acțiuni militare beneficiază de tratament în țară sau în străinătate, în cazul în care afecțiunile nu pot fi tratate în țară, cu suportarea contravalorii costului tratamentului și a cheltuielilor aferente din bugetul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 29. — De drepturile prevăzute la art. 28 beneficiază și personalul armatei care, la examenul medical efectuat la înapoierea din misiune sau ulterior acesteia, dar nu mai mult de un an, este diagnosticat cu afecțiuni fizice sau psihice pentru care se stabilește legătura de cauzalitate cu participarea la acțiuni militare.

Art. 30. — Direcția medicală coordonează la nivelul Ministerului Apărării Naționale asigurarea asistenței medicale, monitorizarea evoluției stării de sănătate și evidența personalului prevăzut la art. 28 și 29.

Art. 31. — (1) Evaluarea stării de sănătate a personalului prevăzut la art. 28 și 29 în vederea trimiterii la tratament în instituții medicale publice sau private din țară sau din străinătate, în situația în care afecțiunea nu poate fi tratată în rețeaua sanitară proprie a Ministerului Apărării Naționale, se face în Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, denumit în continuare *SUUMC*, de către o comisie multidisciplinară, constituită prin ordin al comandantului acestuia.

(2) În situația în care se impune ca din comisia multidisciplinară să facă parte și alți membri decât cei prevăzuți la alin. (1), aceștia se solicită Direcției medicale de către comandantul *SUUMC* sau pot fi numiți direct de către comandantul *SUUMC*, după caz.

(3) Funcționarea comisiei multidisciplinare și conținutul minimal al documentelor întocmite de către aceasta se stabilesc de către comandantul *SUUMC*.

Art. 32. — (1) Personalul rănit, invalid, precum și cel care a dobândit afecțiuni fizice în urma participării la acțiuni militare poate fi trimis la tratament în instituții medicale publice sau private din țară, dacă în urma evaluării stării de sănătate, efectuată de comisia multidisciplinară, se stabilește că afecțiunea nu poate fi tratată în rețeaua sanitară proprie a Ministerului Apărării Naționale.

(2) Pentru personalul prevăzut la alin. (1), aflat în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, solicitarea evaluării stării de sănătate, adresată comandantului SUUMC, se face de către:

a) comandanții spitalelor militare teritoriale pe raza cărora domiciliază personalul în cauză, în situația în care personalul este internat în aceste instituții medicale;

b) structurile centrale/statele majore ale categoriilor de forțe/comandamentele, în care personalul este încadrat și nu se află în situațiile prevăzute la lit. a).

(3) Pentru personalul prevăzut la alin. (1) care se află în rezervă/retragere ori a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, evaluarea stării de sănătate se stabilește de către comisia multidisciplinară, în baza solicitării scrise a persoanei în cauză, la care anexează recomandarea medicului de familie/de specialitate, adresată direct comandantului SUUMC sau prin comandanții spitalelor militare teritoriale pe raza căruia domiciliază.

(4) Transportul în vederea internării la SUUMC a personalului prevăzut la alin. (1) se face de către structurile centrale/statele majore ale categoriilor de forțe/comandamentele în care acesta este încadrat, pentru personalul în activitate ori aflat în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, respectiv de către Direcția medicală prin structurile sanitare ale ministerului, pentru cel aflat în rezervă/retragere ori care a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale.

(5) În situația în care personalul prevăzut la alin. (1) este internat în structuri sanitare ale Ministerului Apărării Naționale, transportul acestuia la SUUMC se face de către acestea.

(6) În cazul în care comisia multidisciplinară stabilește că afecțiunea nu poate fi tratată în rețeaua sanitară a Ministerului Apărării Naționale, întocmește un referat medical pe care îl înaintează Direcției medicale, în care recomandă și instituția medicală publică sau privată din țară în cadrul căreia poate fi tratată afecțiunea, după analizarea situației medicale a pacientului de către respectiva instituție medicală.

(7) În baza referatului medical prevăzut la alin. (6), Direcția medicală înaintează un raport ministrului apărării naționale în vederea aprobării trimiterii pacientului la tratament în instituția medicală identificată.

(8) Cheltuielile aferente tratamentului în instituții medicale publice sau private din țară a personalului prevăzut la alin. (1) se suportă de către SUUMC, din sume de la bugetul de stat.

Art. 33. — Personalul armatei rănit, invalid, precum și cel care a dobândit afecțiuni fizice ca urmare a participării la acțiuni militare poate fi trimis la tratament în străinătate, la instituții medicale de profil, astfel:

a) direct din locația de desfășurare a acțiunii militare la formațiuni medicale de tip Rol 4 sau similar, aparținând altor țări cu care România are încheiate acorduri bilaterale în conținutul cărora sunt înscrise prevederi referitoare la suportarea cheltuielilor pentru serviciile medicale efectuate;

b) după evacuarea medicală în țară/transfer la SUUMC, în urma evaluării de către comisia multidisciplinară;

c) ulterior repatrierii și/sau stabilirii situației medico-militare, pentru continuarea tratamentului ori recuperării, în urma evaluării de către comisia multidisciplinară.

Art. 34. — În situația prevăzută la art. 33 lit. b), trimiterea la tratament în străinătate se face cu parcurgerea următoarei proceduri:

a) dacă în urma efectuării tratamentului, analizelor și investigațiilor de specialitate nu se constată ameliorări ale stării de sănătate a pacientului ori situația acestuia se agravează, comandantul SUUMC ordonă constituirea comisiei multidisciplinare care să evalueze starea de sănătate a acestuia și să propună soluții adecvate pentru continuarea tratamentului ori recuperării;

b) comisia multidisciplinară evaluează starea de sănătate a pacientului și stabilește oportunitatea trimiterii la tratament în străinătate numai în condițiile în care afecțiunile nu pot fi tratate în instituții medicale publice sau private din țară sau dacă riscurile și complicațiile pe care le presupune tratamentul în țară sunt mai mari decât cele ale tratamentului în străinătate;

c) comisia multidisciplinară stabilește dacă este necesar ca pacientul să beneficieze de însoțitor/însoțitori, personal medical și/sau membru al familiei pe timpul tratamentului în străinătate, având la bază utilitatea aparținătorului pentru pacient, și menționează dacă personalul medical trebuie să fie de specialitatea afecțiunii pacientului;

d) în situația în care comisia multidisciplinară stabilește faptul că afecțiunea nu poate fi tratată în țară, întocmește un referat medical pe care îl înaintează Direcției medicale, în care recomandă și instituția medicală din străinătate în cadrul căreia poate fi tratată afecțiunea, după analizarea situației medicale a pacientului de către respectiva instituție medicală;

e) în baza referatului medical prevăzut la lit. d), Direcția medicală înaintează raport ministrului apărării naționale în vederea aprobării trimiterii pacientului la tratament în instituția medicală din străinătate identificată.

Art. 35. — În situația prevăzută la art. 33 lit. c), trimiterea la tratament în străinătate se face cu parcurgerea următoarelor proceduri:

a) în baza scrisorii medicale formulate de către medicul de familie/medicul specialist, personalul prevăzut la art. 28 și 29 se internează în spitalul militar teritorial la care este arondată unitatea unde este încadrat/pe raza căruia are domiciliul, de unde va fi transferat la SUUMC;

b) comisia multidisciplinară prevăzută la art. 31 alin. (1) evaluează și stabilește trimiterea la tratament în străinătate numai în condițiile în care afecțiunile nu pot fi tratate în instituții medicale publice sau private din țară sau dacă riscurile și complicațiile pe care le presupune tratamentul în țară sunt mai mari decât cele ale tratamentului în străinătate;

c) comisia multidisciplinară stabilește dacă este necesar ca pacientul să beneficieze de însoțitor/însoțitori, personal medical și/sau membru al familiei, pe timpul tratamentului în străinătate, având la bază utilitatea aparținătorului pentru pacient, și menționează dacă personalul medical trebuie să fie de specialitatea afecțiunii pacientului;

d) în situația în care comisia multidisciplinară stabilește faptul că afecțiunea nu poate fi tratată în țară, întocmește un referat pe care îl înaintează Direcției medicale, în care recomandă și instituția medicală din străinătate în cadrul căreia poate fi tratată afecțiunea, după analizarea situației medicale a pacientului de către respectiva instituție medicală;

e) în baza referatului medical prevăzut la lit. d), Direcția medicală înaintează un raport ministrului apărării naționale în vederea aprobării trimiterii pacientului la tratament în instituția medicală din străinătate identificată.

Art. 36. — Cheltuielile aferente tratamentului și deplasării în străinătate a personalului prevăzut la art. 33, precum și, eventual, pentru însoțitorul/însoțitorii prevăzut/prevăzuți la art. 34 lit. c) și art. 35 lit. c), respectiv transport, cazare, masă, taxă de viză, diurnă, după caz, se efectuează în condițiile stabilite pentru personalul trimis în misiune temporară în străinătate, după cum urmează:

a) pentru personalul aflat în situația prevăzută la art. 33 lit. a), de către ordonatorii de credite în subordinea cărora se află pacientul;

b) pentru personalul aflat în situația prevăzută la art. 33 lit. b) și c), de către Direcția medicală.

Art. 37. — Monitorizarea evoluției stării de sănătate a personalului prevăzut la art. 33 pe timpul internării în instituții medicale din străinătate se realizează astfel:

a) pentru personalul aflat în situația prevăzută la art. 33 lit. a), de către personalul medical stabilit de ordonatorii de credit în subordinea cărora se află pacientul;

b) pentru personalul aflat în situația prevăzută la art. 33 lit. b) și c), de către personalul medical stabilit de Direcția medicală.

Art. 38. — Plata/Decontarea cheltuielilor aferente tratamentului în străinătate a personalului prevăzut la art. 28 și 29, inclusiv a medicamentelor, materialelor sanitare, ortezelor, protezelor, produselor medicale, ortopedice și a altor dispozitive medicale, se efectuează în baza facturilor sau documentelor justificative emise de către instituțiile medicale, potrivit legislației din țara respectivă, din bugetul Ministerului Apărării Naționale, de către structurile prevăzute la art. 36.

Art. 39. — Personalul armatei care, pe timpul participării la acțiuni militare, prezintă reacții severe la stres operațional sau posibile simptome ale unor afecțiuni psihice, așa cum sunt acestea definite la art. 2 lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, care nu se remit în urma acordării primului ajutor psihologic de către comandanții de subunități și a intervenției specializate a psihologului care asigură asistența psihologică a misiunii, este evacuat medical în țară în urma deciziei structurii medicale, cu aprobarea comandantului structurii participante la misiune, și se internează în SUUMC.

Art. 40. — (1) Personalul armatei care la examenul medical efectuat la înapoierea din misiune sau ulterior acesteia, dar nu mai mult de un an, este identificat, în urma evaluărilor de tip screening și a celor de psihodiagnostic și evaluare clinică, cu manifestări psihocomportamentale specifice tulburărilor relaționate cu stresul și evenimentele traumatice pentru care se stabilește legătura de cauzalitate cu participarea la acțiunile militare beneficiază de asistență psihologică acordată de psihologul clinician la care este arondată unitatea militară în care este încadrat personalul.

(2) Monitorizarea stării de sănătate psihică și recuperare psihologică se realizează sub coordonarea Centrului de investigații sociocomportamentale din subordinea Direcției management resurse umane, precum și de către personalul de specialitate din cadrul Direcției generale de informații a apărării pentru personalul încadrat în această structură, respectiv de către psihologul clinician la care este arondată unitatea militară de proveniență, iar dacă situația o impune, se internează în SUUMC.

Art. 41. — (1) Efectuarea analizelor și investigațiilor medicale/psihologice ale personalului prevăzut la art. 39 și 40, precum și monitorizarea evoluției stării de sănătate, recuperare medicală și psihologică a acestuia se realizează de către SUUMC, respectiv de către psihologul clinician la care este arondată unitatea militară de proveniență.

(2) În situația în care, pe timpul efectuării tratamentului de specialitate, nu se constată ameliorări ale stării de sănătate a pacientului ori situația acestuia se agravează, comandantul SUUMC ordonă constituirea unei comisii de specialitate care să evalueze starea de sănătate a acestuia și să propună soluții adecvate pentru continuarea tratamentului.

(3) În cazul în care, în urma evaluării, comisia de specialitate prevăzută la alin. (2) stabilește că afecțiunea psihică nu poate fi tratată în rețeaua sanitară a Ministerului Apărării Naționale, întocmește un referat medical pe care îl înaintează Direcției medicale, în care recomandă și instituția medicală publică sau privată din țară în cadrul căreia poate fi tratată afecțiunea, după analizarea situației medicale a pacientului de către respectiva instituție medicală.

(4) În situația în care comisia de specialitate prevăzută la alin. (2) stabilește că afecțiunea psihică a pacientului nu poate fi tratată în țară, întocmește un referat medical în care

recomandă și instituția medicală din străinătate în cadrul căreia poate fi tratată afecțiunea, după analizarea situației medicale a pacientului de către respectiva instituție medicală.

(5) În baza referatului prevăzut la alin. (3) sau (4), după caz, Direcția medicală solicită prin raport ministrului apărării naționale aprobarea trimerii pacientului la tratament în instituția medicală identificată.

(6) Comisia prevăzută la alin. (2) stabilește dacă este necesar ca pacientul să beneficieze de însoțitor/însoțitori, personal medical/psiholog și/sau membru al familiei, pe timpul tratamentului în țară sau în străinătate.

(7) Funcționarea comisiei de specialitate și conținutul minimal al documentelor întocmite de către aceasta se stabilesc de către comandantul SUUMC.

Art. 42. — Cheltuielile aferente efectuării tratamentului și deplasării în străinătate a personalului prevăzut la art. 41 alin. (4), precum și, eventual, pentru însoțitorul/însoțitorii prevăzuți/prevăzute la art. 41 alin. (6), respectiv transport, cazare, masă, taxă de viză sau diurnă, după caz, se efectuează în condițiile stabilite pentru personalul trimis în misiune temporară în străinătate, de către Direcția medicală, din bugetul propriu.

Art. 43. — (1) Monitorizarea evoluției stării de sănătate a personalului prevăzut la art. 41 alin. (4) pe timpul internării în instituții medicale din străinătate se poate face de către personalul stabilit de către Direcția medicală în colaborare cu Centrul de investigații sociocomportamentale, după caz.

(2) Cheltuielile aferente monitorizării în străinătate a personalului prevăzut la art. 41 alin. (4), respectiv transport, cazare, masă, taxă de viză, diurnă, se efectuează în condițiile stabilite pentru personalul trimis în misiune temporară în străinătate, de către Direcția medicală, din bugetul propriu.

Art. 44. — Plata/Decontarea cheltuielilor aferente tratamentului în străinătate a personalului prevăzut la art. 41 alin. (4) se face în baza facturilor sau documentelor justificative emise de către instituțiile medicale, de tratament sau recuperare, potrivit legislației din țara respectivă, de către Direcția medicală, din bugetul propriu.

Art. 45. — (1) Pentru personalul prevăzut la art. 28 și 29, aflat la tratament în străinătate, în situația în care continuarea tratamentului și a recuperării în cadrul aceleiași structuri sau la alte instituții medicale de profil necesită cheltuieli suplimentare în afara acordurilor bilaterale, continuarea tratamentului la instituția medicală în care se află internat sau transferul la altă instituție medicală din străinătate se efectuează numai cu avizul comisiei multidisciplinare prevăzute la art. 31 alin. (1) sau al comisiei de specialitate prevăzute la art. 41 alin. (2), după caz.

(2) Comisiile prevăzute la alin. (1) analizează documentația medicală transmisă de instituția medicală din străinătate unde se află internat pacientul și stabilesc oportunitatea continuării tratamentului. În cazuri excepționale, reprezentantul/reprezentanții din cadrul comisiilor, stabilit/stabiliți de comandantul SUUMC, cu avizul șefului Direcției medicale, poate/pot efectua deplasarea la instituția medicală din străinătate unde, împreună cu specialiștii din instituția medicală respectivă, evaluează starea pacientului și stabilesc oportunitatea continuării tratamentului.

(3) În vederea aprobării deplasării reprezentantului/reprezentanților din cadrul comisiilor prevăzute la alin. (1) la instituția medicală din străinătate, șeful Direcției medicale înaintează un raport ministrului apărării naționale.

(4) În baza referatului medical întocmit de comisiile prevăzute la alin. (1) la înapoierea în țară a reprezentantului/reprezentanților, șeful Direcției medicale înaintează un raport ministrului apărării naționale în vederea aprobării continuării tratamentului în străinătate sau evacuării pacientului și internării acestuia în instituții medicale publice sau private din țară, după caz.

(5) Cheltuielile aferente deplasării în străinătate a reprezentantului/reprezentanților comisiilor prevăzute la alin. (1), respectiv transport, cazare, masă, taxă de viză sau diurnă, după caz, se efectuează în condițiile stabilite pentru personalul trimis în misiune temporară în străinătate, după cum urmează:

a) pentru personalul prevăzut la art. 33 lit. a), de către ordonatorii de credite în subordinea cărora se află pacientul;

b) pentru personalul prevăzut la art. 33 lit. b) și c), de către Direcția medicală.

Art. 46. — În situația în care, pentru continuarea tratamentului și a recuperării pacientului internat într-o instituție medicală din străinătate, se decide de urgență transferarea acestuia la altă instituție medicală din străinătate, plata serviciilor medicale se efectuează, până la derularea procedurii prevăzute la art. 45, după cum urmează:

a) pentru personalul aflat în situația prevăzută la art. 33 lit. a), de către ordonatorii de credite în subordinea cărora se află pacientul;

b) pentru personalul aflat în situația prevăzută la art. 33 lit. b) și c), de către Direcția medicală.

Art. 47. — Monitorizarea evoluției stării de sănătate a personalului prevăzut la art. 28 și 29, ulterior repatrierii/externării și/sau stabilirii situației medico-militare, se realizează astfel:

a) pentru personalul în activitate rănit, invalid, precum și pentru cel care a dobândit afecțiuni fizice în urma participării la acțiuni militare, de către medicul de unitate, spitalul militar la care este arondată unitatea militară și Centrul de asistență medicală multidisciplinară pentru militarii răniți în teatrele de operații, din cadrul SUUMC, denumit în continuare *Centrul de asistență medicală*, sub coordonarea Direcției medicale;

b) pentru personalul în activitate care a dobândit afecțiuni psihice în urma participării la acțiuni militare, de către medicul și psihologul de unitate, precum și de către specialiștii spitalului militar și psihologul clinician la care este arondată unitatea militară, sub coordonarea Direcției medicale;

c) pentru personalul rănit, invalid, precum și pentru cel care a dobândit afecțiuni fizice în urma participării la acțiuni militare și care se află în rezervă/retragere ori a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, de către medicul de familie, spitalul militar la care este arondat centrul militar pe raza căruia domiciliază și Centrul de asistență medicală, sub coordonarea Direcției medicale;

d) pentru personalul care a dobândit afecțiuni psihice și care se află în rezervă/retragere ori a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, de către medicul de familie, specialiștii spitalului militar la care este arondat centrul militar pe raza căruia domiciliază și psihologul clinician la care este arondată cea mai apropiată unitate militară de localitatea în care are domiciliul stabil, sub coordonarea Direcției medicale.

Art. 48. — (1) Planificarea evaluării periodice a stării de sănătate a personalului prevăzut la art. 28 și 29 se face de către comisiile prevăzute la art. 31 alin. (1) și art. 41 alin. (2) sau de către medicul unității în care este încadrat personalul respectiv, după caz, cu aprobarea ordonatorului de credite în subordinea căruia se află acesta, cu avizul prealabil al spitalului militar la care este arondată unitatea militară, respectiv de către Direcția medicală, în colaborare cu Centrul de asistență medicală, în situația personalului în rezervă/retragere ori care a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale.

(2) În situații de urgență medicală, evaluarea situației medicale a personalului se poate face și fără planificare, la solicitarea uneia dintre structurile prevăzute la alin. (1), precum și a personalului respectiv.

Art. 49. — Dacă pe timpul monitorizării stării de sănătate a personalului prevăzut la art. 28 și 29 nu se constată ameliorări ale stării de sănătate ori situația acestuia se agravează, se poate relua una din procedurile specificate la art. 32, 34, 35 sau 41, după caz.

Art. 50. — Personalul rănit, invalid, precum și cel care a dobândit afecțiuni fizice în urma participării la acțiuni militare beneficiază gratuit, ori de câte ori este nevoie, de repararea sau înlocuirea ortezelor, protezelor, produselor medicale ortopedice și altor dispozitive medicale necesare tratamentului și recuperării, cu respectarea următoarei proceduri:

a) se internează la SUUMC, în baza recomandării medicului de unitate/medicului de familie/ medicului de specialitate, după caz, unde se evaluează de către personalul medical de specialitate din cadrul Centrului de asistență medicală;

b) personalul medical de specialitate din cadrul Centrului de asistență medicală evaluează starea pacientului, stabilește necesitatea reparării sau înlocuirii ortezelor, protezelor, produselor medicale ortopedice și altor dispozitive medicale necesare tratamentului/recuperării și recomandă tipul de dispozitiv medical necesar redobândirii capacităților fizice și autonomiei medicale a pacientului și întocmește referatul medical pe care îl înaintează Direcției medicale;

c) în baza referatului medical întocmit de personalul medical de specialitate din cadrul Centrului de asistență medicală, șeful Direcției medicale dispune inițierea procedurilor de mentenanță sau de achiziție, conform prevederilor actelor normative.

Art. 51. — Plata/Decontarea cheltuielilor aferente reparării sau înlocuirii ortezelor, protezelor, produselor medicale ortopedice și altor dispozitive medicale necesare personalului prevăzut la art. 50 se face de către SUUMC.

Art. 52. — Planificarea fondurilor necesare serviciilor medicale și a cheltuielilor aferente pentru personalul prevăzut la art. 28 și 29, inclusiv a medicamentelor, materialelor sanitare, ortezelor, protezelor, produselor medicale ortopedice și a altor dispozitive medicale, se face astfel:

a) de către ordonatorii de credite în bugetele proprii, pentru personalul aflat în situația prevăzută la art. 33 lit. a);

b) de către spitalele militare în bugetele proprii, pentru serviciile medicale și cheltuielile aferente, inclusiv contravaloarea medicamentelor și materialelor sanitare, care se asigură în rețeaua sanitară a Ministerului Apărării Naționale, pentru personalul prevăzut la art. 33 lit. b) și c);

c) de către SUUMC în bugetul propriu, pentru serviciile medicale și cheltuielile aferente, inclusiv contravaloarea medicamentelor și materialelor sanitare care se asigură în instituțiile medicale publice sau private din țară, precum și pentru ortezele, protezele, produsele medicale ortopedice și alte dispozitive medicale, pentru personalul prevăzut la art. 33 lit. b) și c);

d) de către Direcția medicală în bugetul propriu, pentru serviciile medicale, inclusiv planificarea medicamentelor, materialelor sanitare, ortezelor, protezelor, produselor medicale ortopedice și a altor dispozitive medicale, care se asigură în instituții medicale din străinătate pentru personalul prevăzut la art. 33 lit. b) și c).

Art. 53. — Gestionarea ortezelor, protezelor, produselor medicale ortopedice și a altor dispozitive medicale pentru personalul prevăzut la art. 28 și 29 se realizează de către SUUMC.

Art. 54. — (1) Programul de recuperare medicală prevăzut la art. 8² alin. (4)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se întocmește de Centrul de asistență medicală anual, pentru fiecare caz în parte, la cererea personalului armatei încadrat în gradul I de invaliditate/reprezentantului legal și se aprobă de comandantul SUUMC.

(2) Programul de recuperare prevăzut la alin. (1) se întocmește conform modelului prevăzut la lit. a) din anexa nr. 6, în funcție de afecțiunile medicale, în colaborare cu personal medical de specialitate și este trimis, pentru informare, structurii de specialitate din cadrul Direcției medicale și Direcției calitatea vieții personalului.

(3) Programul de participare la activitățile sociale prevăzute la art. 8² alin. (4)¹ lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se întocmește de către Direcția calitatea vieții personalului, anual, în baza cererii personalului armatei încadrat în gradul I de invaliditate/reprezentantului legal.

(4) Programul de participare la activitățile sociale prevăzut la alin. (3) se întocmește conform modelului prevăzut la lit. b) din anexa nr. 6 după aprobarea programului de recuperare medicală și este trimis spre informare structurii de specialitate din cadrul Direcției medicale și structurii centrale/categoriei de forțe/comandamentului de care aparține personalul armatei încadrat în gradul I de invaliditate.

CAPITOLUL V

Acordarea drepturilor personalului armatei participant la acțiuni militare

Art. 55. — În vederea acordării dreptului prevăzut la art. 8¹ alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, personalul armatei invalid, rănit și cel care a dobândit afecțiuni fizice și/sau psihice ca urmare a participării la acțiuni militare, precum și cel prevăzut la art. 8¹ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 adresează o cerere formulată în nume personal societății comerciale de distribuție și furnizare a energiei electrice la care anexează adeverința prevăzută în anexa nr. 7, eliberată de unitatea militară cu care personalul armatei se află în raporturi de serviciu/de muncă sau de centrul militar pe raza căruia domiciliază, pentru personalul în rezervă/retragere sau care nu se mai află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, din care să rezulte că se încadrează în prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006.

Art. 56. — Personalul armatei invalid, rănit, cel care a dobândit afecțiuni fizice și/sau psihice ca urmare a participării la acțiuni militare, precum și cel prevăzut la art. 8¹ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 beneficiază de scutire de la plata abonamentului lunar standard pentru un singur post telefonic, prin decontarea tarifului de abonament înscris în factura emisă de operatorul de telefonie respectiv, în cuantumul înscris în aceasta.

Art. 57. — Personalul armatei invalid, rănit, cel care a dobândit afecțiuni fizice și/sau psihice ca urmare a participării la acțiuni militare, precum și cel prevăzut la art. 8¹ alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 beneficiază de decontarea contravalorii a 12 călătorii interne dus-întors, pe calea ferată sau cu mijloacele de transport în comun rutiere sau pe căile fluviale, la alegere, într-un an calendaristic, pe baza legitimațiilor de călătorie emise conform prevederilor legale în domeniu.

Art. 58. — Personalul armatei invalid, rănit și cel care a dobândit afecțiuni fizice și/sau psihice ca urmare a participării la acțiuni militare, precum și cel prevăzut la art. 8¹ alin. (3) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 beneficiază de gratuitate pe mijloacele de transport în comun, de suprafață și subteran, din localitatea de domiciliu ori din garnizoana în care își desfășoară activitatea, prin decontarea abonamentului/abonamentelor lunar(e)/anual(e) emis(e) conform prevederilor legale în domeniu.

Art. 59. — (1) Drepturile prevăzute la art. 56—58 se asigură de către:

- a) unitatea militară în care este încadrat personalul armatei;
- b) centrul militar pe raza căruia domiciliază personalul armatei care a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale;
- c) centrul militar pe raza căruia își desfășoară activitatea personalul prevăzut la art. 8¹ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006.

(2) Decontarea drepturilor prevăzute la art. 56—58 se efectuează lunar, începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-au depus documentele.

(3) Decontarea drepturilor prevăzute la art. 56—58 se efectuează pe baza unui dosar personal constituit, după caz, din următoarele documente:

- a) cerere scrisă;
- b) decizie medicală de încadrare în grad de invaliditate emisă de către comisiile de expertiză medico-militară pentru cadrele militare, precum și pentru soldații/gradații profesioniști, de la data de 23 aprilie 2010;
- c) certificat medical de clasare „inapt pentru serviciul militar” emis de comisiile de expertiză medico-militară, precum și decizie asupra capacității de muncă emisă de către medicul expert al asigurărilor sociale pentru soldații/gradații profesioniști clasați „inapt pentru serviciul militar”, anterior datei de 23 aprilie 2010;
- d) copie după actul de identitate al solicitantului;
- e) extras din ordinul de zi pe unitate sau din jurnalul acțiunilor militare ori de luptă;

f) brevetul prin care se face dovada decorării pentru merite pe timpul misiunii, potrivit Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată;

g) copie după legitimația tip „Veteran” sau adeverință eliberată de către structurile responsabile, în situația prevăzută la art. 8¹ alin. (3) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, din care să rezulte participarea, cel puțin 2 ani neîntrerupt sau cumulativ, la acțiuni militare și obținerea în această perioadă a unor calificative de cel puțin „foarte bun” în aprecierea de serviciu, respectiv a punctajului maxim în evaluarea anuală, după caz;

h) adeverință eliberată de direcția generală de asistență socială și protecția copilului județeană/de sector pentru invalizii încadrați în gradul I sau II de invaliditate, din care să rezulte drepturile de care beneficiază în conformitate cu prevederile Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 60. — Transportul gratuit dus-întors la instituțiile medicale de profil din țară, precum și la activitățile necesare pentru refacerea fizică și psihică, prevăzut la art. 8¹ alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, se asigură beneficiarilor astfel:

a) pentru personalul armatei care se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, de către unitatea militară în care este încadrat, cu un mijloc de transport adecvat afecțiunii medicale de care suferă, în baza raportului personal înaintat comandantului/șefului unității militare, la care se anexează programul de recuperare întocmit de medicul de unitate în baza recomandărilor formulate de medicul specialist/psihologul clinician, avizat de comisia de expertiză medico-militară a spitalului militar la care este arondată unitatea și aprobat de ordonatorul de credite care asigură unitatea din punct de vedere financiar;

b) pentru personalul care se află în rezervă/retragere ori a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, de către spitalul militar la care este arondat centrul militar pe raza căruia domiciliază, cu un mijloc de transport adecvat afecțiunii medicale de care suferă, în baza solicitării formulate în nume personal, înaintată comandantului spitalului militar, la care se anexează programul de recuperare întocmit de medicul de familie în baza recomandărilor formulate de medicul specialist/psihologul clinician, avizat de comisia de expertiză medico-militară a spitalului militar și aprobat de șeful Direcției medicale.

Art. 61. — Transportul gratuit dus-întors al personalului încadrat în gradul I de invaliditate, pentru rezolvarea unor probleme administrative, prevăzut la art. 8¹ alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, se asigură beneficiarilor astfel:

a) pentru personalul armatei care se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, de către unitatea militară în care este încadrat, cu un mijloc de transport adecvat afecțiunii medicale de care suferă, în baza raportului personal înaintat comandantului/șefului unității militare, la care se anexează documentele justificative din care să reiasă obligativitatea prezenței acestuia;

b) pentru personalul care se află în rezervă/retragere ori a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, de către cea mai apropiată unitate militară care dispune de un mijloc de transport adecvat afecțiunii medicale de care suferă, în baza solicitării formulate în nume personal, înaintată, prin centrul militar pe raza căruia domiciliază, șefului categoriei/comandamentului de care aparține această unitate, la care se anexează documentele justificative din care să reiasă obligativitatea prezenței acestuia;

c) în situația în care unitatea militară în care este încadrat personal cu gradul I de invaliditate nu dispune de un mijloc de transport adecvat, acesta poate solicita, în scris, altei unități militare punerea la dispoziție a respectivului mijloc de transport, cu aprobarea prealabilă a eșalonului superior unității care îl asigură.

Art. 62. — Fondurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 60 și 61, precum și motokilometrii aferenți transportului se planifică și se asigură de către ordonatorii de credite care au responsabilități pentru punerea în aplicare a respectivelor prevederi.

Art. 63. — Indemnizația lunară de invaliditate prevăzută la art. 8² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se acordă de către Casa de pensii sectorială, pe baza unui dosar care cuprinde următoarele documente:

a) cerere scrisă;

b) decizie medicală de încadrare în grad de invaliditate emisă de către comisiile de expertiză medico-militară, pentru cadrele militare, precum și pentru soldații/gradații profesioniști, de la data de 23 aprilie 2010;

c) certificat medical de clasare „inapt pentru serviciul militar” emis de comisiile de expertiză medico-militară, precum și decizie asupra capacității de muncă emisă de către medicul expert al asigurărilor sociale pentru soldații/gradații profesioniști clasați „inapt pentru serviciul militar”, anterior datei de 23 aprilie 2010;

d) decizie asupra capacității de muncă emisă de către medicul specialist în expertiza medicală a capacității de muncă, pentru personalul civil;

e) copie după actul de identitate al solicitantului;

f) adeverință eliberată de direcția generală de asistență socială și protecția copilului județeană/de sector pentru invalizii încadrați în gradul I sau II de invaliditate, din care să rezulte drepturile de care beneficiază în conformitate cu prevederile Legii nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 64. — (1) În documentele prevăzute la art. 63 lit. b)—d) trebuie să se înscrie data dobândirii invalidității, precum și legătura de cauzalitate dintre invaliditatea dobândită și acțiunea militară.

(2) Pentru personalul civil, dosarul cuprinde, în plus față de documentele prevăzute la art. 63 lit. a) și d)—f), și o copie a procesului-verbal întocmit de către comisia specială de cercetare a condițiilor în care s-a produs evenimentul, prevăzut la art. 14 alin. (1).

Art. 65. — (1) Plata indemnizației lunare de invaliditate prevăzute la art. 8² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc evenimentul care a cauzat invaliditatea, dacă dosarul este depus la Casa de pensii sectorială în termen de 90 de zile de la data producerii acestuia.

(2) Plata indemnizației lunare de invaliditate prevăzute la art. 8² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a depus dosarul la Casa de pensii sectorială, dacă acesta este depus într-un termen ce depășește 90 de zile de la data producerii evenimentului care a cauzat invaliditatea.

Art. 66. — Plata indemnizației lunare de invaliditate prevăzute la art. 8² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face odată cu plata drepturilor de pensie sau a altor drepturi de asigurări sociale.

Art. 67. — Plata indemnizației lunare de invaliditate prevăzute la art. 8² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 încetează în următoarele situații:

a) când, după revizuirea periodică a gradului de invaliditate, se constată că persoana beneficiară nu se mai încadrează în grad de invaliditate;

b) în caz de deces al persoanei beneficiare.

Art. 68. — Indemnizația lunară prevăzută la art. 8³ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se asigură de către unitatea militară în care este încadrat personalul beneficiar.

Art. 69. — (1) Indemnizația lunară pentru însoțitor prevăzută la art. 8² alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se acordă personalului prevăzut la art. 2 lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, încadrat în gradul I de invaliditate.

(2) Plata indemnizației lunare pentru însoțitor prevăzute la art. 8² alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face începând cu data de 1 a lunii următoare încadrării în grad de invaliditate, dacă cererea este depusă la Casa de pensii sectorială în termen de 90 de zile de la emiterea documentelor prevăzute la art. 63 lit. b)—d).

(3) Plata indemnizației lunare pentru însoțitor prevăzute la art. 8² alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a depus cererea la Casa de pensii sectorială, dacă aceasta este depusă într-un termen ce depășește 90 de zile de la emiterea documentelor prevăzute la art. 63 lit. b)—d).

(4) Plata indemnizației lunare pentru însoțitor prevăzute la art. 8² alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face odată cu plata drepturilor de pensie și/sau a altor drepturi de asigurări sociale.

(5) Plata indemnizației lunare pentru însoțitor prevăzute la art. 8² alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 încetează în următoarele situații:

a) când, după revizuirea periodică a gradului de invaliditate, se constată că persoana beneficiară nu se mai încadrează în gradul I de invaliditate;

b) în caz de deces al persoanei beneficiare.

CAPITOLUL VI

Drepturile urmașilor personalului armatei decedat, precum și ale soțului și/sau ale copiilor personalului armatei încadrat în grad de invaliditate ca urmare a participării la acțiuni militare

Art. 70. — (1) Copiii soldaților și gradaților profesioniști, precum și ai personalului civil decedat ca urmare a participării la acțiuni militare pot fi transferați/înscriși în unitățile de învățământ preuniversitar militar în aceleași condiții ca și copiii cadrelor militare decedate, conform prevederilor actelor normative specifice din Ministerul Apărării Naționale care reglementează transferul și înmatricularea elevilor.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și copiilor personalului armatei încadrat în grad de invaliditate.

Art. 71. — (1) Copiii personalului armatei decedat și ai personalului armatei încadrat în grad de invaliditate ca urmare a participării la acțiuni militare beneficiază, pe durata studiilor în instituțiile civile de învățământ, de burse de studii.

(2) Bursele prevăzute la alin. (1) se acordă astfel:

a) elevilor și studenților care urmează cursurile unei instituții civile de învățământ, până la împlinirea vârstei de 18 ani sau, dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ organizată potrivit legii, până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 de ani;

b) pe durata pregătirii în instituțiile civile de învățământ cu frecvență, de nivel primar, secundar, terțiar sau universitar, după caz;

c) pentru un singur program de licență, pentru un singur program de master sau pentru un singur program de doctorat, după caz.

(3) Bursele prevăzute la alin. (1) se plătesc lunar, iar cuantumul acestora se calculează astfel:

a) pentru copiii personalului armatei decedat și ai personalului armatei încadrat în gradul I de invaliditate, prin aplicarea unui coeficient de 1,10 asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului pentru care se face plata;

b) pentru copiii personalului armatei încadrat în gradul II de invaliditate, prin aplicarea unui coeficient de 0,5 asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului pentru care se face plata;

c) pentru copiii personalului armatei încadrat în gradul III de invaliditate, prin aplicarea unui coeficient de 0,33 asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului pentru care se face plata.

(4) Anual, bursa de studii prevăzută la alin. (1), aferentă lunii octombrie, cuprinde și contravaloarea echipamentului unui elev din instituțiile militare de învățământ ale forțelor terestre, cu durata de școlarizare de 2 ani, pentru cumpărarea unor articole de îmbrăcăminte, precum și contravaloarea în lei a sumei de 100 euro, calculată la cursul euro comunicat de Banca Națională a României pentru data de 15 septembrie a anului în care se face plata, pentru procurarea unor materiale de studii.

(5) Pentru acordarea drepturilor prevăzute la alin. (1) și (4) solicitantii depun la Casa de pensii sectorială, în luna următoare decesului sau după încadrarea în grad de invaliditate, după caz, documentele prevăzute în anexa nr. 8.

(6) Calculul și plata drepturilor prevăzute la alin. (1) și (4) se fac începând cu data de 1 a lunii următoare producerii decesului/data începerii anului de învățământ sau de la data încadrării în grad de invaliditate/data începerii anului de învățământ, dacă dosarul este depus la Casa de pensii sectorială în termen de 90 de zile de la data producerii decesului sau încadrării în grad de invaliditate.

(7) Calculul și plata drepturilor prevăzute la alin. (1) și (4) se fac începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a depus dosarul la Casa de pensii sectorială, dacă acesta este depus într-un termen ce depășește 90 de zile de la data producerii decesului sau încadrării în grad de invaliditate sau de la data începerii anului de învățământ.

Art. 72. — (1) Plata burselor de studii prevăzute la art. 71 alin. (1) și a drepturilor prevăzute la art. 71 alin. (4), după caz, încetează după cum urmează:

a) pentru copiii personalului armatei încadrat în grad de invaliditate, cu data de 1 a lunii următoare celei în care, după revizuirea periodică a gradului de invaliditate, personalul armatei

încadrat în grad de invaliditate nu se mai încadrează în respectivul grad de invaliditate;

b) la împlinirea vârstei de 18 ani, dacă beneficiarul nu face dovada continuării studiilor într-o instituție civilă de învățământ cu frecvență organizată conform legii;

c) cu data de 1 a lunii următoare celei în care beneficiarul termină studiile, dacă aceasta are loc până la împlinirea vârstei de 26 de ani;

d) la împlinirea vârstei de 26 de ani.

(2) Plata burselor de studii prevăzute la art. 71 alin. (1) și a drepturilor prevăzute la art. 71 alin. (4) se suspendă în următoarele cazuri:

a) cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a încheiat anul de învățământ, dacă beneficiarul nu face dovada promovării anului de învățământ;

b) cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a încheiat anul de învățământ, în cazul absolvirii instituțiilor de învățământ de nivel secundar, terțiar sau universitar;

c) cu data de 1 a lunii următoare celei în care beneficiarul amână/suspendă anul de studii.

(3) Plata burselor suspendate conform alin. (2) se reia cu data de 1 a lunii următoare celei în care beneficiarul îndeplinește condițiile avute în vedere la acordare.

Art. 73. — (1) Urmașii personalului armatei decedat ca urmare a participării la acțiuni militare beneficiază de indemnizația lunară prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 în baza următoarelor documente:

a) cerere scrisă;

b) decizie medicală emisă de către comisiile de expertiză medico-militară, pentru cadrele militare, precum și pentru soldații/gradații profesioniști, de la data de 23 aprilie 2010;

c) certificat medical emis de către comisiile de expertiză medico-militară pentru soldații/gradații profesioniști, anterior datei de 23 aprilie 2010;

d) decizia medicală, pentru personalul civil;

e) copie după certificatul de deces;

f) copie după actul de identitate al solicitantului;

g) copie după actele din care să rezulte calitatea de urmaș a celui decedat;

h) documentele prevăzute la art. 2 alin. (5);

i) adeverință întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 9;

j) angajamentul de a comunica în scris, în termen de 5 zile lucrătoare, orice schimbare intervenită, de natură să modifice condițiile care au stat la baza acordării indemnizației;

k) adeverință de venit eliberată de birourile/serviciile teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Părinții personalului armatei decedat ca urmare a participării la acțiuni militare beneficiază de jumătate din indemnizația lunară prevăzută la alin. (1), în condițiile art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, în baza următoarelor documente:

a) cerere scrisă;

b) copie după certificatul de deces;

c) copie după actul de identitate al părinților;

d) copie după actele din care să rezulte calitatea de părinte al celui decedat;

e) declarație pe propria răspundere, autentificată de notarul public, din care să reiasă că cel decedat era singurul susținător al acestora;

f) documentele prevăzute la art. 2 alin. (5);

g) adeverință întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 9;

h) angajamentul de a comunica în scris, în termen de 5 zile lucrătoare, orice schimbare intervenită, de natură să modifice condițiile care au stat la baza acordării indemnizației;

i) adeverință de venit eliberată de birourile/serviciile teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. 74. — (1) Baza de calcul din adeverința prevăzută la art. 73 alin. (1) lit. i) și alin. (2) lit. g) o constituie suma reprezentând solda funcției de bază brută/salariul de bază brut, astfel cum a fost majorată/majorat la 1 decembrie 2015.

(2) La stabilirea bazei de calcul prevăzute la alin. (1) nu se au în vedere dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazurile precizate la alin. (2) se are în vedere suma care reprezintă solda funcției de bază brută, respectiv suma care reprezintă salariul de bază brut, astfel cum au fost majorate la 1 decembrie 2015.

(4) Pentru perioada ianuarie 1990—decembrie 2010, la întocmirea bazei de calcul precizate la alin. (1), pentru determinarea soldei funcției de bază brute se are în vedere solda de bază sau, după caz, solda lunară.

(5) Unitățile militare în care a fost încadrat personalul armatei decedat ca urmare a participării la acțiuni militare au obligația să transmită, la solicitarea beneficiarilor ori a Casei de pensii sectoriale, adeverința cuprinzând baza de calcul prevăzută la alin. (1).

(6) Dacă adeverința prevăzută la art. 73 alin. (1) lit. i) și alin. (2) lit. g) nu este depusă în termenele stabilite la art. 75, cuantumul indemnizației lunare prevăzute la art. 85 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se stabilește și se acordă, inițial, în baza câștigului salarial mediu brut, utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, urmând ca regularizarea să fie efectuată după primirea situației.

Art. 75. — (1) Plata indemnizației lunare prevăzute la art. 85 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a cauzat decesul, dacă dosarul este depus la Casa de pensii sectorială în termen de 90 de zile de la data producerii acestuia.

(2) Plata indemnizației lunare prevăzute la art. 85 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a depus dosarul la Casa de pensii sectorială, dacă acesta este depus într-un termen ce depășește 90 de zile de la data producerii evenimentului care a cauzat decesul.

Art. 76. — (1) Indemnizația lunară prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se plătește de către Casa de pensii sectorială.

(2) Plata indemnizației lunare prevăzute la art. 85 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face odată cu plata drepturilor de pensie și/sau a altor drepturi de asigurări sociale.

Art. 77. — Plata indemnizației lunare prevăzute la art. 85 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 încetează în următoarele situații:

a) dacă persoana beneficiară/persoanele beneficiare realizează venituri în cuantum mai mare de 35% din câștigul salarial mediu brut, începând cu data realizării veniturilor;

b) în caz de deces al persoanei/persoanelor beneficiare, începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc decesul;

c) la împlinirea vârstei de 18 ani de către copiii personalului armatei decedat în urma participării la acțiuni militare sau dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ organizată potrivit legii, la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 de ani, în mod similar pensiei de urmaș;

d) dacă soțul/soția personalului armatei decedat în urma participării la acțiuni militare se recăsătorește, începând cu data schimbării stării civile.

Art. 78. — Personalul prevăzut la art. 6 alin. (1) și (2), art. 81 alin. (2) și art. 85 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 beneficiază de drepturile stabilite în Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.120/2015 pentru folosirea căminelor militare, cabanelor militare, sanatoriilor și a altor facilități recreative și sportive aflate în patrimoniul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 79. — Personalul prevăzut la art. 2 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 beneficiază de drepturile prevăzute la art. 85 alin. (1) lit. f) din același act normativ, în mod similar personalului prevăzut la art. 4 lit. j) din Instrucțiunile privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 80. — Personalul prevăzut la art. 2 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 beneficiază de drepturile prevăzute la art. 85 alin. (1) lit. g) din același act normativ, în mod similar personalului prevăzut la art. 23 alin. (3) lit. d) din Instrucțiunile privind asistența psihologică în Armata României, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.105/2014, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 81. — (1) Pentru personalul armatei care se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, preschimbarea legitimației tip „Militar Veteran” sau „Veteran” cu legitimația tip „Veteran” se efectuează etapizat, începând cu cele eliberate în anul 2007, de către structura de personal în care acesta este încadrat, în funcție de fondurile alocate, la solicitarea celui îndreptățit, și se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 10, la care anexează, după caz, următoarele documente:

a) certificat medical care atestă că a fost rănit sau a dobândit afecțiuni fizice și/sau psihice pe timpul/în urma participării la acțiunile militare prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2);

b) certificat sau decizie medicală privind aptitudinea/încadrarea în grad de invaliditate în urma participării la acțiunile militare prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2);

c) copii după brevetele sau atestatele prin care i-au fost conferite decorații naționale/străine sau distincții militare/civile pentru participarea la acțiunile militare prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2).

(2) Pentru personalul care a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, documentele prevăzute la alin. (1) se depun la centrul militar pe raza căruia acesta domiciliază.

(3) Centrele militare înaintează ierarhic documentele personalului prevăzut la alin. (2) către Direcția personal și mobilizare în vederea emiterii legitimației tip „Veteran”.

Art. 82. — (1) Pentru personalul armatei menținut, încadrat ori reîncadrat în funcții militare sau civile în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006, structura de personal împreună cu medicul unității, psihologul unității și responsabilul cu securitatea și sănătatea în muncă verifică, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentelor norme metodologice, îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 13 și 15 de către personalul respectiv.

(2) Pentru fiecare caz în parte se întocmește un proces-verbal în care se consemnează punctual modul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 13 și 15.

(3) În cazul în care personalul armatei care este menținut, încadrat ori reîncadrat în funcții militare sau civile, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006, nu îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la art. 13 și 15, comandantul unității întreprinde măsurile necesare pentru respectarea prevederilor prezentelor norme metodologice.

Art. 83. — (1) Alocarea la drepturile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 se face prin ordin de zi pe unitate sau prin decizie a conducătorului instituției.

(2) Regulile privind efectuarea plății drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 sunt precizate în anexa nr. 11.

Art. 84. — La nivelul unităților militare în care își desfășoară activitatea personalul armatei care a participat la acțiuni militare, precum și al centrelor militare pe raza cărora domiciliază personal care a participat la acțiuni militare, așa cum sunt definite la art. 2 alin. (1) și (2), aflat în rezervă/retragere sau care a încetat raporturile de serviciu/muncă cu Ministerul Apărării Naționale, comandantul/șeful unității militare numește, prin ordin de zi pe unitate, un responsabil privind punerea în aplicare a prezentelor norme metodologice, de regulă din structura de personal.

Art. 85. — Anual, o comisie, numită prin ordin de zi pe unitate de comandantul unității, verifică modul de acordare a drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006. Rezultatul verificării se consemnează în ordinul de zi pe unitate.

Art. 86. — Direcția calitatea vieții personalului este structura de specialitate a Ministerului Apărării Naționale abilitată:

a) să reglementeze unitar problematica recunoașterii meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat;

b) să țină evidența integrată a răniților, invalizilor, a celor care au dobândit afecțiuni ca urmare a participării la acțiuni militare și a urmașilor celor decedați;

c) să coordoneze și să monitorizeze punerea în aplicare a prezentelor norme metodologice.

Art. 87. — Anexele nr. 1—11 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ANEXA Nr. 1

la normele metodologice

PRINCIPALELE MISIUNI

la care au participat forțele armate în afara teritoriului statului român începând cu anul 1990

Nr. crt.	Denumirea misiunii	Perioada
1.	UNOSOM II (ONU) — Misiunea de observare din Somalia	iunie 1993—octombrie 1994
2.	UNAMIR II (ONU) — Misiunea de asistență din Rwanda	06.03—15.04.1994
3.	UNAVEM III (ONU) — Misiunea de verificare din Angola	26.05.1995—iunie 1997
4.	MONUA (ONU) — Misiunea de observare din Angola	30.06.1997—26.08.1999
5.	UNMA (ONU) — Grupul tehnic de la Oficiul ONU din Angola	09.2002—02.2003
6.	MONUC (ONU) — Misiunea de observare din Republica Democrată Congo	30.11.1999 — în desfășurare
7.	UNMEE (ONU) — Misiunea de observare din Etiopia și Eritreea	09.10.2000—05.2008
8.	MINUCI (ONU) — Misiunea din Coasta de Fildeș	aprilie 2003 — în desfășurare
9.	UNAMA (ONU) — Misiunea ONU de asistență din Afganistan	25.07.2003 — în desfășurare
10.	UNMIL (ONU) — Misiunea din Liberia	2004 — în desfășurare
11.	ONUB — Misiunea de observare din Burundi	2004—31.12.2006
12.	UNMIS — Misiunea de observare din Sudan	2005 — în desfășurare
13.	UNMIN — Misiunea de observare din Nepal	martie 2007—iulie 2011
14.	GROM (OSCE) — Misiunea de observare din Republica Moldova — Transnistria	19.04.1992—02.1993
15.	IFOR (NATO) — Forța Internațională de Impunere a Păcii în Bosnia-Herțegovina	08.03—20.12.1996
16.	SFOR (NATO) — Forța de Stabilizare din Bosnia-Herțegovina	01.12.1996—11.2004
17.	EUFOR (UE) — ALTHEA din Bosnia-Herțegovina	11.2004 — în desfășurare
18.	UNMIK (ONU) — Misiunea ONU interimară de administrare din Kosovo	23.06.1999 — în desfășurare
19.	KVM (OSCE) — Misiunea de verificare din Kosovo — Skopje, Macedonia	20.08.2000—23.05.2003
20.	KFOR (NATO)	03.2000 — în desfășurare
21.	Spillover Monitor Mision — Misiunea de monitorizare OSCE, FYROM	15.10.2001—15.12.2003
22.	ALBA (OSCE) — Forța Multinațională de Protecție din Albania	14.04.1997—24.07.1997
23.	EUMM — Misiunea de monitorizare din Georgia (OSCE)	22.07.1999 — în desfășurare
24.	DESERT STORM — IRAQ	09.02—22.03.1991
25.	Operația ENDURING FREEDOM (Coaliție) Afganistan	07.2002—2010
26.	ISAF (Forța Internațională pentru Asistență și Securitate — NATO) Afganistan	22.01.2002—31.12.2014
27.	UNIKOM (ONU) — Misiunea de observare a ONU în Irak și Kuwait	23.04.1991—20.03.2003

Nr. crt.	Denumirea misiunii	Perioada
28.	Operația „IRAQI FREEDOM” (Coaliție) Irak	12.04.2003—31.12.2008
29.	UNAMI — Misiunea ONU de asistență în Irak	2005—2007
30.	Operația „IRAQI SUNSET” (Coaliție) Irak	01.31—31.07.2009
31.	NTM-I — Misiunea NATO de pregătire în Irak	30.07.2005—12.2011
32.	Operația NATO „ACTIVE ENDEAVOUR” — prevenire și combatere a terorismului și a traficului ilegal în Marea Mediterană	2005—12.2011
33.	Misiunea NATO — BALTICA 2007	01.08—31.10.2007
34.	EUSEC — Congo	Încheiată în octombrie 2015

*ANEXA Nr. 2
la normele metodologice*

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
UNITATEA MILITARĂ

(gradul, numele și prenumele)

Nr. din

(localitatea)

— Model —

**COMANDANTULUI/ȘEFULUI UNITĂȚII MILITARE/CENTRULUI MILITAR
ZONAL/JUDEȚEAN/DE SECTOR**

Vă adresez rugămintea de a dispune demersurile necesare pentru a-mi fi conferit titlul onorific de „Veteran”, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.88/2016 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat.

Menționez că am participat la următoarele acțiuni militare:

—

(țara, tipul de acțiune militară, perioada, baza legală)

[...]

—

(țara, tipul de acțiune militară, perioada, baza legală)

Față de cele prezentate, rog dispuneți.

Anexe:

— fotografie tip 3/4 (în uniformă militară de oraș sau la costum cu cravată, după caz);

— copie după cartea de identitate.

.....

(data)

.....

(semnătura)

NOTĂ:

Se anexează, după caz, următoarele documente:

— extrase din ordinul de zi pe unitate sau din jurnalul acțiunilor militare/de luptă;

— acte de constatare/de cercetare/de investigare a catastrofei/accidentului/evenimentului;

— alte documente doveditoare eliberate de structurile prevăzute la art. 81 din normele metodologice;

— certificat medical care atestă rănirea;

— certificat sau decizie medicală privind încadrarea într-un grad de invaliditate;

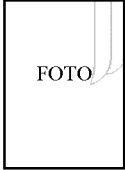
— copii după brevetele sau atestatele prin care au fost conferite decorații naționale/străine sau distincții militare/civile.

**PRECIZĂRI
privind confecționarea legitimației tip „Veteran”**

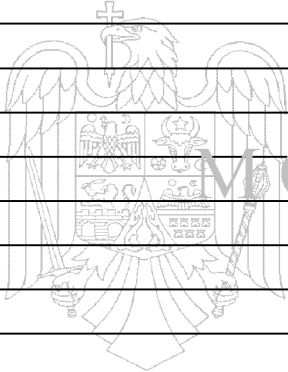
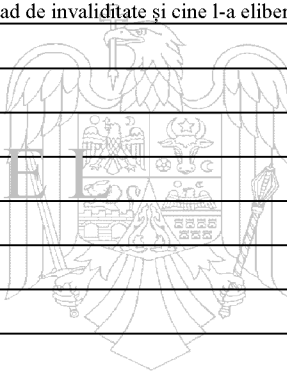
Legitimația tip „Veteran” are coperta de culoare bleu, este confecționată la aceleași dimensiuni, din aceleași materiale ca legitimațiile militare și conține înscrisurile prevăzute în modelele de mai jos:

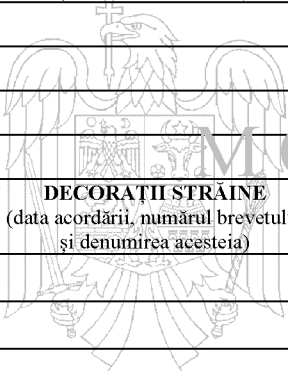

LEGITIMAȚIE TIP „VETERAN”*)



ROMÂNIA MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE		PARTICIPARE LA MISIUNI	
		Perioada	Unitatea cu care a participat
Numele _____ Prenumele _____ CNP _____ Emisă la data de _____ Seria V nr. _____ Ordinul nr. _____ din _____			
FOTO 	Cdt-ul (șeful) _____ UM _____ (gradul și semnătura) _____		

*) Legitimația tip „Veteran” este reprodusă în facsimil.

RĂNIT (se specifică unde și când a fost rănit și numărul certificatului medical)	INVALID (se specifică gradul de invaliditate, numărul certificatului/deciziei medicale de încadrare în grad de invaliditate și cine l-a eliberat)
	
3	4

DECORAȚII NAȚIONALE (data acordării, numărul brevetului și denumirea acesteia)	DISTINCȚII MILITARE/CIVILE (data acordării, numărul atestatului și denumirea acesteia)
	
DECORAȚII STRĂINE (data acordării, numărul brevetului și denumirea acesteia)	ÎNSEMĂNĂRI SPECIALE
5	6

*ANEXA Nr. 4
la normele metodologice*

REGISTRU pentru evidența legitimațiilor tip „Veteran”

1. Registrul conține 3 părți, astfel:

- a) partea I — evidența cantitativă și pe serii a legitimațiilor tip „Veteran” primite de la Direcția personal și mobilizare din cadrul Statului Major General, Direcția generală de informații a apărării sau de la alte eșaloane superioare;
- b) partea a II-a — evidența nominală și pe serii a legitimațiilor tip „Veteran” primite de la Direcția personal și mobilizare din cadrul Statului Major General, Direcția generală de informații a apărării sau de la alte eșaloane superioare și eliberate de către unitățile militare;
- c) partea a III-a — evidența nominală și pe serii a legitimațiilor tip „Veteran” aflate asupra personalului armatei mutat de la alte unități, indiferent de subordonare și eliberate de acestea.

PARTEA I

Nr. și data de înregistrare a adresei cu care se primesc (distribuie) legitimațiile tip „Veteran”	LEGITIMAȚII TIP „VETERAN”					
	PRIMITE		DISTRIBUITE		SOLD	
	Cantitatea (în bucăți)	Seriile	Cantitatea (în bucăți)	Seriile	Cantitatea (în bucăți)	Seriile

2. În partea I a registrului se înregistrează cantitățile de legitimații primite de la Direcția personal și mobilizare din cadrul Statului Major General, Direcția generală de informații a apărării sau de la alte eșaloane superioare, precum și cele distribuite unităților subordonate. Se lucrează prin reportarea cantităților de la o pagină la alta.

3. La sfârșitul fiecărui an se subliniază cu creion roșu ultimele înregistrări de primire și distribuie, iar pe baza datelor din partea I și partea a II-a a registrului pentru evidența legitimațiilor tip „Veteran” se înscrie următoarea recapitulare:

- a) total legitimații primite bucăți;
 b) total legitimații distribuite la unități subordonate bucăți;
 c) total legitimații eliberate bucăți;
 din care:
 (i) aflate asupra personalului bucăți;
 (ii) retrase și distruse sau pierdute bucăți;
 (iii) aflate asupra cadrelor mutate la alte unități bucăți;
 d) legitimații în sold bucăți.

Datele de mai sus le cuprind cumulativ și pe cele din anii precedenți, astfel încât să reflecte situația reală la zi.

Suma legitimațiilor distribuite la unitățile subordonate, a celor eliberate direct, precum și a celor aflate în stoc trebuie să fie egală cu totalul celor primite de la Direcția personal și mobilizare din cadrul Statului Major General, Direcția generală de informații a apărării sau de la eșalonul superior.

Prima operațiune în registru, pe anul următor, este reportarea soldului cantității de legitimații din recapitularea menționată.

PĂRȚILE a II-a și a III-a

Nr. crt.	Seria legitimației tip „Veteran”	Gradul, numele, prenumele tatălui și al cadrului militar (după caz)	Codul numeric personal	Unitatea de la care a fost mutat, numărul și data de înregistrare la intrare a adresei cu care s-a primit legitimația tip „Veteran”	— Numărul și data de trimitere a adresei cu care se transmite legitimația tip „Veteran” la mutarea din unitate sau — Numărul și data procesului-verbal (actului) de distrugere (scădere) a legitimației tip „Veteran”

*ANEXA Nr. 5
la normele metodologice*

DOCUMENTELE

care însoțesc raportul de menținere, încadrare sau reîncadrare în funcții a personalului armatei

1. Pentru menținerea/încadrarea în funcție:

- a) raportul personal de menținere în funcție;
 b) concluziile comisiei prevăzute la art. 14 alin. (1) din normele metodologice;
 c) fișa postului aferentă funcției pe care este încadrat;
 d) avizul admis/apt la evaluarea psihologică efectuată în scopul stabilirii aptitudinii pentru serviciul militar/muncă, după caz;
 e) avizul comisiei de expertiză medico-militară/avizul medicului expert al asigurărilor sociale, după caz;
 f) contractul individual de muncă/ordinul de numire în funcția publică, după caz, pentru personalul civil.

2. Pentru reîncadrarea în funcție:

- a) raportul/cererea personală de reîncadrare în funcție;
 b) avizul admis/apt la evaluarea psihologică efectuată în scopul stabilirii aptitudinii pentru serviciul militar/muncă, după caz;
 c) avizul comisiei de expertiză medico-militară/avizul medicului expert al asigurărilor sociale, după caz;
 d) decizia medicală a comisiei de expertiză medico-militară/a medicului expert al asigurărilor sociale, după caz;
 e) fișa de examinare medicală;
 f) fișa de solicitare a examenului medical la angajare;
 g) concluziile comisiei prevăzute la art. 14 alin. (1) din normele metodologice;
 h) fișa postului aferentă funcției pentru care solicită reîncadrarea;
 i) copia certificatului de naștere;
 j) copia certificatului de căsătorie, după caz;
 k) copia cărții de identitate;
 l) fișa de cunoaștere;
 m) certificatul de cazier judiciar eliberat cu maximum 6 luni înainte de data depunerii raportului pentru reîncadrare;
 n) copii ale documentelor de absolvire a studiilor;
 o) copia livretului militar;
 p) proiectul contractului individual de muncă/ordinului de numire în funcția publică, după caz, pentru personalul civil;
 q) declarație pe propria răspundere care conține, după caz:
 (i) acceptul pentru investigarea activității trecute, după regulile specifice Ministerului Apărării Naționale;
 (ii) menționarea că nu este în curs de urmărire penală sau de judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni;
 (iii) menționarea că nu face parte din partide, formațiuni sau organizații politice, iar dacă face parte să se angajeze că va renunța la această calitate;
 (iv) menționarea că nu face parte din organizații aflate în afara legii;
 (v) menționarea că nu aparține unor culte sau secte religioase interzise de lege.

NOTĂ:

Se mai anexează și documentele prevăzute în „M.R.U.-1, Norme privind sistemul de gestiune a resurselor umane în Armata României”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.105/20021, cu modificările și completările ulterioare, pentru numirile în funcție/rechemări în activitate.

¹ Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.105/2002 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

a) Programul de recuperare medicală

Aprob
Comandantul SUUMC,
.....
.....

— Model —

PROGRAM DE RECUPERARE MEDICALĂ

al, CNP, încadrat în gradul I de invaliditate, pentru perioada
(grad, nume și prenume)

Nr. crt.	Activitatea	Data/Perioada	Observații
1			
2			

NOTĂ:

Programul este însoțit de documentația avută în vedere la întocmirea acestuia și poate fi revizuit cu acordul părților.

Întocmit

*Șeful Centrului de asistență medicală multidisciplinară
pentru militarii răniți în teatrele de operații,*
.....

Data:

Pacient/Reprezentant legal

(grad, nume și prenume)

Semnătura:

b) Programul de participare la activitățile sociale

Aprob
Șeful Direcției
calitatea vieții personalului,
.....
.....

— Model —

PROGRAM DE PARTICIPARE LA ACTIVITĂȚI SOCIALE

al, încadrat în gradul I de invaliditate, pentru perioada
(grad, nume și prenume)

Nr. crt.	Activitatea	Data/Perioada	Observații
1			
2			

NOTĂ:

Programul este însoțit de documentația avută în vedere la întocmirea acestuia și poate fi revizuit cu acordul părților.

Întocmit

.....
.....

Data:

Pacient/Reprezentant legal

(grad, nume și prenume)

Semnătura:

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
UNITATEA MILITARĂ

(gradul, numele și prenumele)

Nr. din

.....

— Model —

ADEVERINȚĂ

Se adeverește că domnul(doamna), născut(ă) la data de, domiciliat(ă) în, beneficiază de drepturile prevăzute la art. 8¹ alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, întrucât *(Se menționează situația/situațiile în care se încadrează din rândul celor menționate mai jos, după caz.):*

— a fost rănit(ă) sau a dobândit afecțiuni fizice/psihice în acțiuni militare în anul

— a devenit invalid(ă) ca urmare a participării la acțiuni militare și deține Certificatul/Decizia medicală nr., cu gradul de invaliditate;

— a obținut titlul onorific de „Veteran” prin Hotărârea Guvernului nr. din, pentru acte exemplare de curaj și devotament săvârșite pe timpul misiunii;

— a fost decorat(ă) pentru merite pe timpul misiunii cu, potrivit Legii nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată;

— a participat cel puțin 2 ani neîntrerupt sau cumulativ la acțiuni militare, obținând în această perioadă calificativul „foarte bun” în aprecierea de serviciu, respectiv punctaj maxim în evaluarea anuală.

Prezenta adeverință s-a eliberat pentru a-i servi la scutirea de la plata taxelor lunare pentru serviciul public de radiodifuziune și serviciul public de televiziune.

Comandantul/Șeful unității militare

.....

(gradul)

.....

(numele și prenumele)

DOCUMENTELE

care compun dosarul necesar în vederea acordării bursei de studii pentru copiii personalului armatei decedat ca urmare a participării la acțiuni militare, precum și pentru copiii personalului armatei încadrat în grad de invaliditate ca urmare a participării la acțiuni militare

1. Pentru copiii personalului armatei decedat ca urmare a participării la acțiuni militare:

a) cererea soțului/soției supraviețuitor/supraviețuitoare în cazul în care copilul/copiii beneficiar/beneficiari este/sunt minor/minori;

b) cererea copilului/copiilor beneficiar/beneficiari în cazul în care acesta/aceștia este/sunt major/majori;

c) copie după actele de identitate ale solicitantului;

d) copii după actele de identitate ale beneficiarului/beneficiarilor;

e) copii după actele din care să rezulte calitatea de urmaș a celui decedat, după caz;

f) copie după certificatul de deces;

g) documentele prevăzute la art. 2 alin. (5) din normele metodologice:

(i) extras din ordinul de zi pe unitate;

(ii) extras din jurnalul acțiunilor militare;

(iii) extras din jurnalul acțiunilor de luptă, până la intrarea în vigoare a Instrucțiunilor privind întocmirea Registrului Istoric și a Jurnalului Acțiunilor Militare I.R.I.J.A.M.-99, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul apărării naționale, nr. M.55/1999¹;

(iv) acte de constatare, de cercetare sau de investigare a catastrofei, accidentului, decesului ori a altor asemenea evenimente;

(v) alte acte doveditoare eliberate de unitățile militare deținătoare de fond arhivistic;

¹ Ordinul ministrului de stat, ministrul apărării naționale, nr. M.55/1999 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

h) adeverință eliberată de instituția de învățământ în care să fie prevăzute cel puțin următoarele elemente:

- (i) forma de învățământ (obligatoriu cu frecvență);
- (ii) anul de studii;
- (iii) programul de studii (licență, master, rezidențiat, doctorat, după caz).

2. Pentru copiii personalului armatei încadrat în grad de invaliditate ca urmare a participării la acțiuni militare:

a) cererea personalului armatei încadrat în grad de invaliditate ca urmare a participării la acțiuni militare, în cazul în care copilul/copiii beneficiar/beneficiari este/sunt minor/minori;

b) cererea copilului/copiilor beneficiar/beneficiari în cazul în care acesta/aceștia este/sunt major/majori;

c) copie după actele de identitate ale solicitantului;

d) copii după actele de identitate ale beneficiarului/beneficiarilor;

e) decizie medicală emisă de către comisiile de expertiză medico-militară, pentru cadrele militare, precum și pentru soldații/gradații profesioniști, de la data de 23 aprilie 2010;

f) certificat medical emis de către comisiile de expertiză medico-militară pentru soldații/gradații profesioniști, anterior datei de 23 aprilie 2010;

g) decizia medicală pentru personalul civil;

h) documentele prevăzute la art. 2 alin. (5) din normele metodologice:

- (i) extras din ordinul de zi pe unitate;
- (ii) extras din jurnalul acțiunilor militare;
- (iii) extras din jurnalul acțiunilor de luptă, până la intrarea în vigoare a Instrucțiunilor privind întocmirea Registrului Istoric și a Jurnalului Acțiunilor Militare I.R.I.J.A.M.-99, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul apărării naționale, nr. M.55/1999;
- (iv) acte de constatare, de cercetare sau de investigare a catastrofei, accidentului, decesului ori a altor asemenea evenimente;
- (v) alte acte doveditoare eliberate de unitățile militare deținătoare de fond arhivistic;

i) adeverință eliberată de instituția de învățământ, în care să fie prevăzute cel puțin următoarele elemente:

- (i) forma de învățământ (obligatoriu cu frecvență);
- (ii) anul de studii;
- (iii) programul de studii (licență, master, rezidențiat, doctorat, după caz).

NOTĂ:

Dosarul se actualizează ori de câte ori este nevoie cu documente care să facă dovada că beneficiarul este integralist, a promovat anul de învățământ și este înmatriculat în anul de studii următor.

*ANEXA Nr. 9
la normele metodologice*

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
UNITATEA MILITARĂ

Cod fiscal

Adresa

Oficiul poștal, cod

Telefon

Nr. din

— Model —

A D E V E R I N Ț Ă

Ca urmare a Cererii înregistrate la nr. din se atestă faptul că
(gradul) (numele și prenumele)
a participat la acțiuni militare în perioada

[așa cum sunt definite la art. 2 lit. b)

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006]

Totodată, se certifică faptul că, în urma participării la acțiuni militare, a decedat la data de

De asemenea se atestă faptul că, la data producerii
(gradul) (numele și prenumele)

evenimentului care a cauzat decesul, a avut, potrivit prevederilor legislației în vigoare, o soldă lunară în
cuanum brut de lei, compusă din:

a) solda de funcție:

- (i) coeficient de ierarhizare:;
- (ii) valoarea de referință sectorială:;
- (iii) cuanum brut al soldei de funcție: lei;

b) solda de merit (după caz): 20%: lei;

c) indemnizația de comandă (după caz):

- (i) denumirea funcției de comandă:
- (ii) cota procentuală:%;
- (iii) cuanum brut al soldei de comandă: lei;

d) solda de grad:

- (i) coeficient de ierarhizare:;
- (ii) valoarea de referință sectorială:;
- (iii) cuanum brut al soldei de grad: lei;

e) gradația:

- (i) gradația a - a;
- (ii) cota procentuală:%;
- (iii) cuanum brut al gradației: lei;

f) indemnizația de dispozitiv: 25%: lei.

Datele menționate mai sus rezultă din următoarele documente:

a) stat de plată al soldelor pentru luna, anul, înregistrat la nr. din

b) ordin de zi pe unitate nr. din

c)

(alt/alte documente, după caz)

S-a eliberat prezenta adeverință, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, în vederea acordării drepturilor conferite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Comandantul/Șeful unității militare

.....

(gradul)

.....

(numele și prenumele)

*ANEXA Nr. 10
la normele metodologice*

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
UNITATEA MILITARĂ

.....

(gradul, numele și prenumele)

Nr. din

.....

(localitatea)

— Model —

**COMANDANTULUI CENTRULUI MILITAR
ZONAL/JUDEȚEAN/DE SECTOR**

Vă adresez rugămintea de a dispune demersurile necesare pentru a-mi fi preschimbată legitimația tip „Militar Veteran”/„Veteran” cu legitimația tip „Veteran”, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.88/2016 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat.

Față de cele prezentate, rog dispuneți.

Anexe:

— fotografie tip 3/4 (în uniformă militară de oraș sau la costum cu cravată, după caz);

— copie după cartea de identitate;

— copie după legitimația tip „Militar Veteran”/„Veteran”.

.....

(data)

.....

(semnătura)

NOTĂ:

Se anexează, după caz, următoarele documente:

— extrase din ordinul de zi pe unitate sau din jurnalul acțiunilor militare/de luptă;

— acte de constatare/de cercetare/de investigare a catastrofei/accidentului/evenimentului;

— alte documente doveditoare eliberate de structurile prevăzute la art. 81 din normele metodologice;

— certificat medical care atestă rănirea;

— certificat sau decizie medicală privind încadrarea într-un grad de invaliditate;

— copii după brevetele sau atestatele prin care au fost conferite decorații naționale/străine sau distincții militare/civile.

REGULI

**privind efectuarea plății drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006
pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare
și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat,
aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007**

Art. 1. — Drepturile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 (*ordonanța de urgență*) se pun în plată, după caz, de următoarele structuri:

- a) Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale;
- b) centrele militare zonale/județene;
- c) unitățile militare în care este încadrat personalul armatei.

Art. 2. — Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale acordă, la cerere și sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute de ordonanța de urgență și de normele metodologice, următoarele categorii de drepturi:

- a) drepturile prevăzute la art. 8² alin. (1) din ordonanța de urgență;
- b) drepturile prevăzute la art. 8² alin. (11) din ordonanța de urgență;
- c) drepturile prevăzute la art. 8⁵ alin. (1) lit. b) și i) din ordonanța de urgență;
- d) drepturile prevăzute la art. 8⁵ alin. (2) din ordonanța de urgență;
- e) drepturile prevăzute la art. 8⁸ lit. b) din ordonanța de urgență.

Art. 3. — Centrele militare zonale/județene acordă, la cerere și sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute de ordonanța de urgență și de normele metodologice, următoarele categorii de drepturi:

- a) drepturile de transport prevăzute la art. 6 alin. (3) din ordonanța de urgență pentru persoanele care nu se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale;
- b) drepturile prevăzute la art. 8¹ alin. (1) lit. g)—i) din ordonanța de urgență pentru persoanele care nu se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale;
- c) drepturile prevăzute la art. 8¹ alin. (3) din ordonanța de urgență pentru persoanele care nu se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale;
- d) drepturile prevăzute la art. 8¹ alin. (4) din ordonanța de urgență veteranilor care au fost transferați la alte instituții publice de apărare, ordine publică și securitate națională.

Art. 4. — Unitățile militare în care este încadrat personalul armatei acordă, la cerere și sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute de ordonanța de urgență și de normele metodologice, următoarele categorii de drepturi:

- a) drepturile de transport prevăzute la art. 6 alin. (3) din ordonanța de urgență;
- b) drepturile prevăzute la art. 8¹ alin. (1) lit. g)—i) din ordonanța de urgență;
- c) drepturile prevăzute la art. 8¹ alin. (3) din ordonanța de urgență;
- d) drepturile prevăzute la art. 8³ alin. (1) din ordonanța de urgență;
- e) drepturile prevăzute la art. 8⁵ alin. (1) lit. a) din ordonanța de urgență.

Art. 5. — Structurile prevăzute la art. 1 urmăresc, în baza adeverințelor eliberate de direcția generală de asistență socială și protecția copilului județeană/de sector, prevăzute la art. 59 alin. (3) lit. h) și art. 63 lit. f) din normele metodologice, ca drepturile și facilitățile acordate de aceste instituții să nu se cumuleze cu cele similare prevăzute de Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea Planului de management al sitului
de importanță comunitară ROSCI0200 Platoul Vașcău**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 110.311/AC din 23 mai 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Adresa Agenției pentru Protecția Mediului Bihor nr. 13.463/BCFM din 15 octombrie 2015, Decizia nr. 450 din 12 august 2015 emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Bihor, Avizul Ministerului Culturii nr. 2.319 din 19 aprilie 2016, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 38.431 din 18 aprilie 2016, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 89.634/322.163 din 27 aprilie 2016, Adresa Direcției generale păduri nr. 27.877/ES din 14 aprilie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0200 Platoul Vașcău, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 6 iunie 2016.
Nr. 1.044.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

